

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah. -

Velja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov. -

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States. -

Issued every day except
- Sundays and Holidays. -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 88. — ŠTEV. 88.

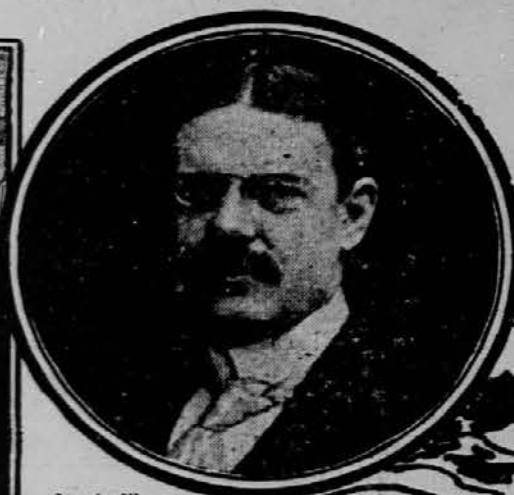
NEW YORK, TUESDAY, APRIL 15, 1913. — TOREK, 15. MAL. TRAVNA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

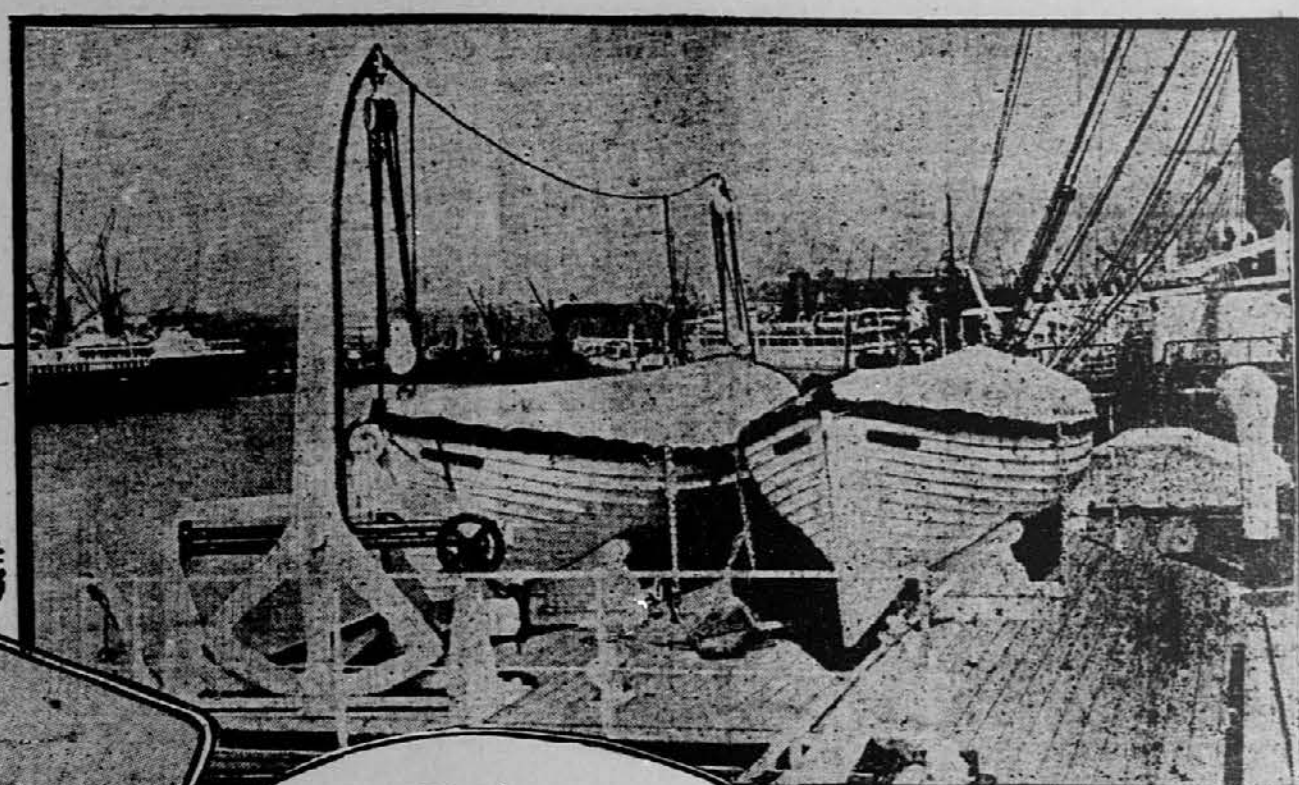
K prvi obletnici grozne katastrofe "Titanica".

One Type of "Unsinkable" Lifeboat.

Lewis Nixon.
Photo by Almas.

The Double Acting Winch.

Launching of an "Unsinkable" Lifeboat with Passengers.

The Matson Life Raft.

Diagram of the Winch.

Krvave posledice prisiljene stavke.

Razjarjeni italijanski delavci so hoteli prisiliti razne privatne u-sluzbenke k stavki.

SPOPAD S POLICIJO.

En delavec ubit, en stražnik umira, več stavekarjev smrtno ranjenih.

Mamaroneck, N. Y., 15. aprila. Kakih 150 italijanskih delavcev tuk. naselbine, ki so popravljali ceeste in kanale je stopilo v stavko, ker niso zadovoljni s plačo in 9 urnim dnevnim delom. V ta namen so prisilili z orožjem večje število privatnih uslužbencev raznih gospodarstev v bližini, naj stopijo v njih vrste. Rado ali nerado se jim je moralo torej pridružiti nekaj vrtnarjev, kočijažev, hlapcev, slug itd. O nameravanem izgredu se je takoj obvestilo vse bližnje policijske postaje, kar je Italijane še bolj razkazalo. Od vseh strani je letelo na stražnike kamenje, steklenice, polena itd., sredi najhujše borbe čulo se je tudi več strelav iz stavekarske vrste. Pri tem je bil italijanski stavekovodja Rafaelo Pino ustreljen, policaj J. L. Cody pa smrtno nevarno ranjen. Več stavekarjev morali so zatem prepeljati v bolnišnico vsled hudih poškodb. Razni posestniki v okolici imajo obšutno škodo po vrtnih nasadih, kjer so jim Italijani povzročili, radi tega se je najelo za danes posebne oborožene čuvaje.

Policija je dognala, da je pripisovati krvave posledice prisiljene stavke pijači, kajti Italijani so spili na predvečer stavke v neki gostilni 43 sodčkov pive.

Imenovanje državnega bančnega nadzornika.

Louisville, K., 14. aprila. Predsednik Wilson je imenoval svojega nečaka J. L. Kennedyja iz Williamsburga S. C. državnim bančnim nadzornikom. Navedenec, ki je nečak, predsednika Wilsona se je mudil nekaj tednov tukaj, da se priuči svoje službe; danes je pa odpotoval proti Washingtonu D. C. da nastopi svoje mesto.

Cena voznja.

Parus od Austro-Americana proge

OCEANIA
odpluje dne 23. aprila.
Voznja stane iz New Yorka do:
Treta in reke \$34.00
Ljubljane 35.18
Zagreba 35.08
Vozne liste je dobiti pri
Frank Sakner,
82 Cortlandt St., New York City,

18.000 šolskih otrok namerava zastavkati.

Šolska mladina na strani stavkujočih starišev. Učiteljstvo razžalilo delavske voditelje.

PROTESTNO ZBOROVANJE.

Policijska oblast bo ukrenila resne korake v slučaju morebitne stavke šolskih otrok

Paterson, N. J., 15. aprila.

Ako se posrečijo načrti delavskega organizatorja Wm. D. Haywooda in Elizabete Gurley Flynn, bodo ostavilo tekom tedna šolski poduk od 12.000 do 18.000 otrok stavkujočih delavcev iz Patersona in okolice. Vzrok te novodobne stavke je pripisovati dejstvu, ker je učiteljstvo javno žalilo delavske voditelje. Zadnje dni je vprašala neka deklica v šoli svoj učiteljico, kaj pomenja beseda "anarhist"? Učiteljica ji je pa baje odgovorila: "anarhisti so take vrsti ljudje kakor je Billy Haywood in Miss Flynn." Sedaj se zahteva od strani stavekarjev, naj se omo učiteljice prestavi in kaznuje vsled razžaljenja časti, inace se ne bo dovolilo več hoditi otrokom v šolo.

Predsednik delavske zveze I. W. W. Wm. D. Haywood name rava sklicati v četrtek javno protestno zborovanje šolskih otrok, kjer se bo določilo posebno deputacijo mladih stavekarjev za posredovanje miru. Na to zborovanje se pričakuje tudi več tisoč otrok iz delavskih naselbin ob pennsylvanski meji.

Vest o nameravani stavki otrok je prišla tudi že policiji na ušesa. Načelnik John Bunson poroča, da bo dal aretovati vse stavkujoče otroke vsled pohajkovanja, poleg tega pa tudi stariše, ker jih nameravajo navlašč zadržati od šolskega poduka.

Odmevi katastrofe "Titanica".

Vsled znane katastrofe "Titanica" ušlo je že 600 strank tožbo napram "White Star" parobrodni družbi za odškodnino svojih ponesrečenih sorodnikov. Skupna odškodnina znaša sedaj že \$11.777.604. V obče se stavi \$10.000 odškodnine za posamezne slučaje; neka Olaf Olak iz Švedskega zahteva za izgubo svojega moža \$50.500; Mrs. Mabele Swift Moore iz Washingtona D. C. pa \$510.500.

Tudi obletnica.

Rojak Frank Karun nide drugič smrti. Sesuje se hiša, a on ostane nepoškodovan.

Gallesburg, Ill., 14. aprila. Drugič tekom enega leta je ušel rojak Frank Karun smrti. Lindel hotel, kojega lastnik je Karun, se je podrl in stene so padle v njegovo sobo. Ob obeh straneh postelje so se kupile podrtine, vendar je ostal Karun, ki je spal, nepoškodovan.

Rojak Frank Karun se je nahajal, kakor znano, na usodepolnem parniku "Titanicu" ko se je slednji potopil na odprtem morju. On in njegova hčerka sta se rešila. Tekom leta se je smrtno nevarno opekla njegova hčerka, kar smo svoječasnoro poročali. Kakor je videti zasleduje rojaka Karuna nesreča. Nad vse čudno pa je, da ga je zadela že tretja nesreča ravno na obletnico grozne katastrofe, koje priča je bil s svojo hčerko.

"GLAS NARODA" JE EDIN SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. RZ. NAROČITE SE NANJ

Novice iz Avstrije.

Veleindustriji proti zunanjem ministru. Letos pričakujejo slabe letine.

Dunaj, Avstrija, 14. aprila. Veliko zanimanje vzbuja članek v dnevniku "Zeit", katerega je naperil veleindustrijec Kestranek proti skupnemu zunanjem ministru grofu Berchtoldu. Poziva ga, da naj vendar že enkrat naznani, kako stališče zastopa Avstrija v sedanjih balkanskih homatijah. Trgovina pša, ljudstvo je razburjeno, vodilni krogi pa molče in uganjajo zahrbtno politiko, namesto da bi prišli z možko besedo na dan. Članek se končuje z besedami: "Ako hoče Avstrija na vsak način mir, si lahko prihrani milijarde. Če pa zasleduje kak poseben cilj mora vendar imeti toliko moči, da izjavi, kaj da pravzaprav namerava!"

Dunaj, Avstrija, 14. aprila. Skoraj po celi monarhiji je zapadel sneg, kar je velik udarec poljedelstvu. Največ trpi seveda sadno drevje; letina bo ve v splošnem zelo slaba.

Stanje Pija X.

Zdravniki še vedno upajo, da bo ozdravel, vendar nastopi lahko katastrofa še pred soboto.

Rim, Italija, 14. aprila. Danes zjutraj ob devetih je bil občinstvu izdan sledeč buletin: "Papež je prebil dan brez mrzlice. Temperatura je znašala danes zvečer 37 stopinj. Znamenja bronhitisa še niso izginila. Marchiafava in Amici."

Sv. Oče ne vrjame dosti zdravnikom in je takorekoč že sklenil s življenjem. Danes zjutraj je hotel sprejeti sv. zakramente, pa mu je prof. Marchiafava odsvo toval. Ugleadni italijanski zdravniki so mnenja, da katastrofa že lahko pred soboto nastopi. V Rimu so poročevalci vseh uglednih svetovnih listov. Znano jim je le malo, ker nima nikdo dostopa v Vatikan. Danes je poklical papež k sebi svojega nečaka Giambattista Parolina. Pozneje je pripovedoval, da se v bolniški sobi cdi gravajo pretresljivi prizori. Obe sestrji klečita ob postelji in ihte poljubujeta bratu roko. Sv. Oče se žalostno smehlja in šepeta molitve.

65 letna ciganka, mati 34 otrok.

Sharon, Pa., 14. aprila. Na Merijevi farmi vršila se je danes velika slavnost v odnotni ciganki naselbini. Gazdarica ali kraljica "Irma", najstarejša ciganka je praznovala namreč svojo 65 letnico. Stara majka "Irma" je mati 34 živečih otrok; izmed teh je čestitalo ta dan 30, štiri njeni otroci se pa nahajajo nekeje na zapadu. Storklja jo je presenstila 3 krat z dvojčki in dvakrat s trojčki; nikdar pa ni še potrebovala ali klicala kakega zdravnika ali babice. Njen najmlajši otrok je star 3 leta.

Za znižanje poštne.

Washington, D. C., 14. aprila. Danes je dospela semkaj iz Clevelanda posebna deputacija ki ima namen zaprositi predsednika Wilsona in vrhovnega poštarja Burlesona za uvedbo erozentne pismenske poštarine. Deputaciji je načeloval Ch. W. Burrows, predsednik "Narodne enocentne pismenske poštne zveze."

Razburjena Japonska. Plemensko vprašanje.

Japonci zatrujejo, da niso mongolskega plemena temveč malajskega in arijskega.

ZVEZNO NADSODIŠČE.

Ker se smatrajo za belce, pravijo tudi, da postanejo lahko ameriški državljani.

Tokio, Japonsko, 14. aprila. Japonski kabinet je včeraj naznanil mikadu, da mora Japonska radi sklena predsednika Wilsona, da ne bo namreč interveniral glede nameravane predloge v zakonodaji Californije, pred zveznim najvišjim sodiščem izsiliti testni slučaj v dokaz, da Japonci niso mongolskega izvora ter da so radi tega upravičeni postati državljani Združenih držav.

Trgovska zbornica v Tokio se je kaj pohvalno izrazila o sklepu trgovske zbornice v San Francisco, ki je sklenila, da bo skupno z Japonci oponirala proti nameravani predlogi.

Washington, D. C., 14. aprila. V oficijelnih krogih prevladuje mnenje, da bi administracija z veseljem pozdravila test najvišjega sodišča glede naturalizacije Japoncev. Dosedaj so bili Japonci izključeni, seveda glasom odločb sodišč na zapadu. Nikoli pa se ni o tem vprašanju obravnavalo pred najvišjim sodiščem Združenih držav.

Japonci zatrujejo, da so malajskega in arijskega izvora ter da radi tega lahko zahtevajo, da se jih prišteva med bele osebe, katerim se dovoljuje naturalizacijo v Zdr. državah. Odločba bi bila tem važnejša, ker bi najvišje sodišče izreklo razsodbo, ki bi razveljavila ustavne določbe v kolikor se iste tičejo Japoncev.

Predsednika Wilsona so vprašali, kako stališče bi zavzel v slučaju, da se sklene z Rusijo novo trgovsko pogodbo. Slednja je bila razveljavljena, ker ruska vlada ni dala ameriškim židom istih pravic kot ostlim Amerikancem, ki so potovali po Rusiji. Predsednik se o vprašanju ni hotel izra-

Začetek generalne stavke v Belgiji.

Danes zjutraj je zapustilo 200.000 delavcev delo. Središče gibanja je mesto Charleroi.

USTAVLJEN PROMET.

V La Louviere so zaprte vse tovarne. Stavka se vrši mirno. — \$800.000 škode na dan.

Bruselj, Belgija, 14. aprila. Ker ni hotela vlada pripoznati splošne volilne pravice za možke in ženske, je danes zastavkalo po Belgiji 200.000 delavcev. Po premogokopih se ne dela več in tudi različne tovarne bodo morale v kratkem prenehati z obratovanjem. Po predmetih so štrajkarji prerezali električne žice in onemogočili promet cestne železnice. Pošte posluša dosedaj še redno.

Stavka se pravzaprav ni dočela posrečila. Socijalisti so bili prepričani, da zaštrajka že vsaj 400.000 delavcev, toda delo jih je zapustilo komaj polovica. Središče gibanja je v mestu Charleroi. Stavkarji se obnašajo popolnoma mirno in hočejo s hladnokrvno vstrajnostjo doseči svoj cilj. Podjeca imajo na dan preko \$800.000 škode. Delavci so poslali svoje žene in otroke na deželo. Stavkarski fond znaša \$3.000.000 in k tej svoti je sklenil prispevati Raul Warocque, znan tovarnar, vsak dan \$10.000.

Delavski voditelji upajo, da se število štrajkarjev jutri pomnoži za nekaj tisoč.

Družinska žaloigra.

Fitchburg, Mass., 14. aprila. Šele pred nekaj tedni se je povrnil 35 letni pek Ernest Moshner čimov iz državne bolnišnice za jetične. Ker se mu stanje ni obrnilo na boljše, je sklenil najprej končati življenje samemu sebi, poleg tega pa še svojim 4 otrokom. Med tem, ko se je mudila danes popoldne njegova žena v mestu, so se igrali Moshnerjevi otroci na cesti; na očetov klic so se vrnili vsi v sobo nad prodajalno kjer je ustrelil obupani oče najprej 12 letno hčerko Elizo v tilnik; 6 letnega sinkota Ernesta je pogodil skritega pod posteljo v treh, 11 letno Myrtle pa v glavo. Preostali 8 letni deček Norman je zbežal pred zbesnelim očetom v klet, a Moshner je tudi tega izsledil in ustrelil. Koncem žaloigre si je pogl nato še sam krogilo v usta, da je obležal mrtv na mestu.

ziti ter je rekel, naj se zadevo odloži do tedaj, ko bo imenovan za Petrograd nov poslanik.

Rešeni Slovenec "Titanica" Fran Karun s hčerko Anico.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
" Evropa za vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
" " četrtletja 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredni nedeljni praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priobčujejo.

Denar naj se blagovoli pošilja po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje
bivalnice naznani, da hitreje
najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljkatvam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4673 Cortlandt.

Protest iz Gloversville.

Mesto Gloversville je dobilo
svoje ime po industriji, ki evete
tamkaj, ter je sklenilo prirediti
kolikor mogoče sijajno demon-
stracijo proti demokratični pre-
osnovi tarifa, posebno pa proti
paragrafu, ki se tičeje uvoza
rokavice. Vse tovarne in trgovine
bodo ob 2. popoldne zaprte in vsi
mešani se udeležijo protestnega
shoda, na kojem se bo ukrepalo
o tem prečnem vprašanju. Seve-
da je uprašanje, ako bo namera-
vana demonstracija zavzela tak
obseg kot se namerava. Pa naj
tudi izpade kakor hoče, je s tem
vendar najboljšje dokazano, da
bodo frakcije, ki so bile dosedaj
deležne velikega blagoslova od
strani protektivnega tarifa, na-
pele vse sile, da si zagotovijo do-
sledje uživanje privilegije še vn-
prej. Mogoče je, da bo ta agitaci-
ja rokavičarjev proti preosnovi
tarifa našla posnemanja pri dru-
gih, ki imajo slične interese, ter
da se bode tudi med delavstvom
pojavi organiziran odpor proti
nameravani tarifni preosnovi.
Zadeve ne gre omalovaževati ter
ji odrekati možnost morebitnega
uspeha. To bi bilo tem manj na-
mestu, ker je povsem jasno, da
imajo interesi in krogi velika
denarna sredstva na razpolago.
Trebja je tudi računati z dej-
stvom, da stoji delavstvo v Ame-
riki v takih vprašanjih na strani
delodajalcev in naj je v drugih
obzirih še tako nasprotno privi-
legiran stanovom. Resnica je,
da bo v tem ali oem slučaju tr-
pela industrija, ako se odpravi
carino ali jo zniža. V pretežni
večini bi pa bila stagnacija le
mimoidoča ter bi ji sledilo oja-
čjenje, ki bi prekašalo sedanjo si-
tuacijo. V mnogih slučajih se gre
pri znižanju sedanje carine le za
to, da se ustvari možnost konku-
rence. Ako dobi nameravana
predloga postavno moč, bo sploh
nemogoče gnati ceno gotovih
predmetov preko gotove meje ter
bo izključena možnost, da bi a-
merikanski fabrikanti in trus-
ti do skrajnosti izsesavali konsu-
menta. Z znižanjem carine ni a-
merikanskemu fabrikantu in pro-
ducentu odvzeta možnost primer-
nega dobička, pač pa se mu od-
vzame prilika, da žene ceno do
višine, ki ni v nobenem razmerju
z resnično vrednostjo in tudi ne
s kupno močjo konsumenta. Mo-
tiv demokratične zakonodaje je,
ustvariti možnost poštene konku-
rence, ker je le slednja primerno
arrestov, da se čisti konsumenta
napram ogromnemu zvišanju cen
potem fabrikantom in monopoliz-
iranih korporacij.

Prebivalstvo mesta Glovers-
ville bi storilo dobro, ako bi se
informiralo o namenu demo-
katične zakonodaje ter bi si ne dajo
sugerirati od ljudi, katerim je
dosedanji tarifni sistem dajal
prilike, da dolocajo cene po last-
ni volji ter izkoriščajo ameriške-
ga konsumenta kakor se jim zdi.
Pomislijo naj, da mestu ni od-
vzeta elistična možnost, ako
se doseže niveliranje cen v indu-

striji. Tudi mezdne razmere se
ne bodo izpremenile, ker kaže
izkušnja, da nimajo plače nika-
kega stika z višino carinskih pri-
stojbin. Protest mešanstva v
Gloversville je tem nespretnetnej-
ši, ker se slednje poniža v toliko,
da dela parado za interese goto-
vih korporacij. Ti interesi pa ni-
majo ničesar opraviti z interesi
splošnega ljudstva, da, celo na-
sprotni so jim.

**K obletnici katastrofe
"Titanica".**

Turobno in nemo objemajo, da-
nes valovi sinjega Atlantika na-
šo obal, kakor bi nam hoteli po-
klicati v spomin znane pesniko-
ve besede: "Memento mori!"
"Človek, spominjaj se smrti!"
Kdo bi zamogel res prešteti tiso-
čere in tisočere žrtve hladnega
morja? To turobno in nemo ob-
jemanje valov širnega atlantske-
ga oceana nam kliče danes ne-
dvomno v spomin obletnico naj-
strašnejše morske katastrofe, no-
vejše dobe, potop morskega veli-
kana "Titanica", ki je zajel dne
15. aprila 1912 tekono nekaj ur
1635 potnikov v morskno globoci-
no nedaleč od newfoundlandske
ga obrežja.

Marsikatero oko je danes slo-
no, marsikako srce polno britkih
spominov na svoje drage pokoj-
nike, ki so končali svoje življen-
je na tako tragičen način v oni
usodni noči. Smrt ni prizanaala
bogatinom, ne veljakom in ne re-
vožem; grabila je vse, kar ji je
prišlo pod koso.

Žal, da je zahtevala ta kata-
strofa tudi tri naše, ali slovenske
žrtve, in sicer so utonili na "Ti-
tanici" kakor znano: Janez Mr-
kun, doma iz Srednje Bele na
Gorenjskem, Jakob Pašič, doma
iz Strekljčevca pri Semiču, in Jan-
ko Vovk iz Jesenice na Gorenjs-
kem. Izmed bratov Hrvatov je
pa našlo ta dan smrt v valovih
27 oseb.

1635 oseb se je moralo tedaj
žrtvovati samo radi malomarnosti
parniške družbe. Dokazalo se
je, da je imela družba premalo
rešilnih čolnov na krovu, da je
bilo moštvo nevešče svoje službe
in da so bili označeni večer sko-
raj vsi častniki "Titanica" pija-
ni. Kdo naj trpi sedaj posledice
in odgovornost te katastrofe? —
Nihče! — Znano je, da so uvedle
Zedinjene države strogo, preiska-
vo v tej zadevi, končno se je
prepusilo sodbo angleškim viš-
jim oblastim; te so pa, namesto,
da bi eksemplarno kaznovali
prave krivce ali bogate ravnote-
lje "White Star" družbe — eno-
stavno dotičnike oprostile, skli-
čajoče se na elementarno, narav-
no nezdgo (force major).

1635 ljudi je dalo dne 15. aprila
1912 svoje življenje za preostalo
človeštvo. Katastrofa "Titanica"
je napotila namreč vse vlade in
vse kroge, da se je poostrišlo var-
nostne naredbe pri potniških
parnikih. Sedaj ima vsak parnik
dovolj rešilnih čolnov v slučaju
kake katastrofe, tako se je tudi
izboljšalo sistem brezčenežne br-
zjozava.

Ginljiv je bil danes prizor na
morskem grobu "Titanica", ker
se je napolnilo tje kaj iz New Yorka
s posebnim parnikom več
vdov in sorodnikov pred letom
dni ponesrečenih žrtve. Zalutjoči
preostali so dospeli na lice mesta
ravno ob 2:15 jutraj, ali ob ča-
su velike katastrofe, ko se je jel
parnik "Titanic" pogrezati v
morje. Tako se je vršilo danes
prvič klanje groznega skupne-
ga groba "Titanicovih" žrtve,
ko so metali preostali sveže cvet-
ke in vence v morsk grob svojim
dragim v pozdrav. Dubovnik na-
jete ladje je opravil zatem tudi
molitev za pokoj duš, ki so se
preselile pred letom dni s tega
prostora v večnost. Predno so pa
zapustili zalutjoči sorodniki grob
"Titanica", so zapeli svojim po-
kornikom v zadnji pozdrav zna-
no angleško žalostinko "Nearer
my God to Thee", ali ono mrtva-
sko pesem, koje je zadnjikrat
svirala godba na "Titanicu".

Pokoj in blag spomin nesre-
nim žrtvam "Titanica".

MELISSENCEIST,

Ameriki poznani pod imenom
SOBOL, se dobi v steklenicah po
25c v lekarnah ali pa naravnost
iz znanega laboratorija: F. Ad-
Richter & Co., 74-80 Washing-
ton St., New York — Iste na-
— (Advertisement.)

Slovenske vesti in dopisi.

Joliet, Ill. — Izobraževalno
društvo "Slovenija" je sklenilo
prirediti dne 17. aprila veliko
koncertno veselico s plesom v ko-
rist po povodni prizadetim po-
nesrečencem. Vršni se v Sternovi
dvorani, 801 N. Chicago St.;
vstopnina znaša 25c. Rojaki, ude-
ležite se je v polnem številu!

Smrtna kosa. — V nedeljo dne
6. aprila nekako popoldan je u-
mrila naglo gospa Marija Fer-
schneider roj. Lampič, stanujoča
na 235 istočno 53. ulica v New
Yorku. Pokojnica je bila doma
izpod Šmarne gore. V Ameriki
je živela 10 let. Tukaj zapuše-
ča moza in 7mesečno hčerko, doma
pa staro mater in dva brata. Po-
greb se je vršil v sredo 9. aprila
ob 10. uri iz cerkve sv. Janeza,
vokal 1. Ave. in 55. St. na poko-
pališče Calvary. N. v m. p.

New York, N. Y. — V naši na-
selbini se je prigodil čuden slu-
čaj. Dne 13. aprila je praznoval
rojak Jakob Sešek rojstni dan.
Letošnje leto ima številko 1913,
rojak je v 33. letu svoje starosti
in poleg tega je 13. otrok pokoj-
ne gospe Sešek iz Šmarji pri
Kamniku. Same trojke! Poz-
dravi! — N. N.

Pittsburgh, Pa. — Prvo nede-
ljo v mesecu aprilu so se vršile
volitve za K. Slov. Dom za leto
1913 in 1914. Te volitve so važne
za vso pittsbursko naselbino, za-
to je vladalo tudi zanje precej-
šnje zanimanje. Volitve K. Slov.
Doma so zato važne, ker je ves
ali večji del slovenskega napre-
dka odvisen od vodstva K. S. Do-
ma. Vodstvo Doma ima velik
vpliv na vso tukajšnje slovj. jav-
nost, zato pa je velikega pome-
na, če je ta odbor prevzet z na-
rodnim duhom in če res kaj stori
za narodni napredek naše nase-
lbine. V tem oziru se je sestavil
čisto nov odbor, novi moški so
prišli na čelo vodstva. Nekateri
stari odborniki so se odpovedali
zopetni izvolitvi, tako da se je
sestavil celotno nov odbor. Glay-
ni odborniki so: predsednik An-
ton Zbanič, I. tajnik Louis Za-
lar, II. tajnik Fran Hrovat, bla-
gajnik Peter Rogina, poslovodja
Fran Vovk; gospodarski odbor
sestoji iz novih 7 mož, ki so vo-
ljeni za dve leti. Od novega od-
bora se veliko pričakuje. Seda-
nji čas zahteva novga duha, no-
vih moči, ki obvladajo razmere
in korakajo za napredkom v ko-
rist slovenske stvari. — Pevsko
društvo se je nanovo poživelo.
Dobili so pevovodjo v osebi g.
Jankoviča, ki se bode z mesecem
janjem naselil v tukajšnjem me-
stu. Tako bo društvo lahko kna-
lno javno nastopilo. — Gledališko
društvo se je preustrojilo in iz-
volil se je odbor za leto 1913—
1914. Tako je vse pripravljeno
za novo življenje. "Balkanski
junaki", igra v treh dejanjih, se
pripravlja za majniško uprizor-
itev in v jeseni ob času konven-
cije se bo ponovila na čast delega-
tom. Samo to je težava, ker so
združeni s to igro tako ogromni
stroški, da jih bo mogoče pokriti
le v slučaju, če bo udeležba nad
pričakovanje velika. Lepo bi ne
bilo, ko bi v jeseni ob času dveh
konvenij ne pripravili vsaj ene
poštene igre. V času slovenskih
zmag na Balkanu in ob priliki
vstajenja slovenske moči je ta
igra najpripravnejša. — Tudi po
drugih slov. naselbinah v Penn-
sylvaniji se je začelo precejšnje
gibanje. V Hermine, Claridge,
Greensburgu, Pittsburghu in dru-
gih imajo že celo zimo slov.-
angleško solo; v vseh teh naselbi-
nah poučuje angleščino potovalni
učitelj Volk. V teh krajih imajo
tudi pevška društva in tudi pe-
tje poučuje g. Volk. V Hermine
so ustanovili dramatično društvo
in prva njihova igra bo "Anar-
hist", ki se bo marsikje igrala,
ko bodo razna društva zvedela
zanjo. Na daljnem Kansasu v
Stone City bodo imeli I. maja
predstavo: "Ne kliči vraga!"
Igra bo združena z deklamacijo,
petjem in tamburanjem. Vse to
bo priredilo tamošnje društvo
"Sava". Še v marsikaterem kra-
ju bi se dramatična oživila, ko bi
v malih krajih rojaki dobili vse
priprave, ki jih zahteva gledali-
šče, a to se dobi samo v velikih
mestih. Pripravljen sem preskri-
beti društvom, katera ne morejo
dobiti gledaliških potrebščin, ka-
kor: šminke, brke, brade, baro-
le in druge zraven spadajoče
stvari, ako se obrnejo name. To
rad storim za napredek dramati-
ke, ker sem dobro pripravljen,
da je dramatika pogoj za splošen
narodni napredek slovenskega.
Kjer se igrajo igre, tam so za-

vedni Slovenci in tam se sloven-
stvo tudi v javnosti lepo razvija.
Rojaki, kjer imate priliko usta-
noviti dramatično društvo, žr-
tujte se za stvar! Ko bi gledali-
šče ne bilo velikega izobraževal-
nega pomena, ne bi zidali veliki
kulturni narod tako lepih stavb
v gledališke svrhe. Zato Slovenci
imejmo malo več veselja do gla-
dališča in kmalu bode zavladala
med nami večja sloga. Pozdravi!
J. Hočvar 5239 Butler St.

Colville, Mont. — Delavske
razmere so tukaj bolj slabe, zato
pa ne svetujem nikomur sem ho-
diti za delom. Rudniki večji del
počivajo. Slovenci sva v naselbi-
ni samo dva. Društva nimamo
nobenega. Na veselici, ki smo jo
imeli zadnjič, smo se prav izvrst-
no zabavali. Dandanašnji je tež-
ko, če človek ni organiziran, ker
družba lahko dela z njim kar se
ji poljubi. Želeli bi bilo, da bi
bili rojaki tudi v tem pogledu
malo naprednejši. Pozdravi! —
F. Ivančič.

Oregon City, Ore. — Nisem
naročnik "Glas Naroda", pa
vendar Vas prosim, da priobčite
moj dopis v Vašem listu, ker bi
rad malo sporočil rojakom po
širni Ameriki iz naše naselbine.
Z delom gre še dosti poljovno,
ali plača je bolj kratka proti dra-
gini, kakoršna je sedaj. Res so
nam zdaj plačo malo izboljšali,
ali kaj nam to pomaga, ko so tu-
di mesarji in specceristi blagu vse
cene zvišali. Delavcu ni ničesar
ostalo. Rojakom ne svetujem, da
bi hodili semkaj za delom, ker se
težko dobi. — Dne 7. febr. smo
imeli svašto. V zakonski jame-
sti stopila g. J. Mrak in gđ. Ma-
rijana Pavlin. Zabavali smo se
imenito. Novoporočencema žel-
im veliko veselja v medenih tē-
dih. — Oglasil se bodem zopet
v kratkem bolj na obširno, do te-
daj pa zdravi! — Mihael Stru-
žnik.

**Pismo bolgarskega vo-
jaka.**

Priobčil prof. A. B.

Početkom februarja 1913.

Trenutek, v katerem Ti pišem,
je jako kritičen. Zopet smo v
vojni.

Ravno sem se vrnil s patrolje.
Oprost, če Ti pišem raztreseno,
kajti že tri dni sem vedno na
straži; spanja ni. Ne bil bi Ti pi-
sal, ako bi se ne bil Ti meni javil.
A prav je, da si pisal, kajti jaz
sem vsak trenutek v nevarnosti.
Da padem in preselim v naročje
Abrahamovo. Umesno je torej,
da Ti sporočim svojo poslednjo
voljo.

Ne bodem Ti opisoval vseh do-
sedanjih dogodkov podrobno.
Ravno danes je mesec, odkar
sem v Silivriji. Čudež ne bo, ako
ostanem za vedno tukaj, kajti
turške granate iz vojniš parobro-
dov napravljajo dosti prostorne
votline v zemljo za mrtvaška sta-
novanja, v katerih more pokojno
počivati po petnajst ljudi.

V nedeljo je naš poveljnik do-
bil poročilo, da je premirje pre-
kinjeno. Ta novica me je razvese-
lila, kajti neprijetno je živeti v
taki negotovosti, v kakoršni smo
bili do sedaj. Skrajni čas je že
bil, da se odloči: ali gremo proti
Carigradu, ali pa domov. Poseb-
no starejši vojaki so bili že jako
nevoljni.

Mi imamo tukaj nalogo, da
stražimo obrežje ter preprečimo
izkrcavanje turskih vojakov.
Turski parobrodi vedno križarijo
semtertje, poskušajo, kje bi mo-
gli spraviti vojske na suho. Razu-
me se, da bi storili to z lahkoto,
ako bi ne bili bregovi zastraženi.
Mi stražimo noč in dan deset ki-
lometrov dolgo črto pri Silivriji,
patrolje drugega polka pa so
razstavljene še dalje.

Od Čataldži, ki je dvajset kilo-
metrov oddaljena, se ne sliši no-
benega streljanja. Govori pa se,
da so pričeli bombardirati Odrin.
Naj bo kar hoče; mi smo priprav-
ljeni na vse. Vojska sama na sebi
ni strasna, a strašno so nezdgo-
de: mraz, bolesti, glad, nesnaga.

Sinoči sem bil na patrolji. Ako
bi Ti opisoval vse neprijetnosti,
katere sem doživel, bi si misli-
to je ono poglavje iz Dantejevega
"Pekla". — Nocojšnje noči
ne bom pozabil do smrti. Tema
kakor v rogu; dež lije kakor iz
vedra, a mi — bilo nas je šest vo-
jakov — s puškami v rokah ple-
zemo po kraju obrežja in nape-
njamo oči in ušesa. — Nevarna
je bila ta pot. Če se kdo izpod-
takne, pade v sto metrov globok

prepad ter lahko celo večnost ri-
be lovi v Mramornem morju. Ga-
zili smo močvirja in globočine,
navoljene z vodo, dokler nisimo
došli do mesta, kjer smo se imeli
sestati s tovariši druge patrolje.
Dano nam je bilo povelje, da ne
pustimo nikogar iz mesta, niti
kake ladje na morje.

Morski kapitan je bil pravo-
časno obveščen ter je dovolil ne-
katerim Grkom, da so odpluli z
malo ladjo na morje, vzešči se-
boj mreže. Ko smo to opazili, smo
obesili rdečo svetilko v znane-
nje, naj se hitro vrnejo.

Izpostavljeni smo ognju tur-
škega brodogaja, ki se tukaj mno-
gokrat pojavlja. Pri vsem tem se
dobro držimo. Turki se boje vo-
jake izkrcovati, dobro vedo, da
jih takoj pobijemo.

Ko se je raznesla vest, da se
prične nova vojna, je postal ta-
bor zelo živahen. Starejši vojaki
so nas mlajše prosili, da jih na-
učimo peti bojne pesmi. Začeli
smo se zbirati k petju. Dečki iz
mesta Silivrije so nas vestno po-
snevali, peli in korakali so ka-
kor mi. Zanimivo je poslušati to
otročad, ko poje:

"Tam pri Čataldži, pri Ljule-
Burgasu
In pri Silivriji pri morskem
bregu,
Ej, hej!
In pri Silivriji pri morskem
bregu
Nas osvobojuje bolgarski na-
rod!"

To pesem pojo dečki od 8. do
12. leta. Večji pa pojejo sledečo:

"Boj in zmagava vse navdušuje.
Sreča naša silno bijo,
Ena le misel nas obvladuje,
Da proslavimo z junaško
smrtjo..."

Take pesmi učimo tudi starej-
še vojake. Veliko jih je med te-
mi, ki že mogoče dvajset let niso
ust odprli, a sedaj pojo od sre-
ke. Ko te vrste pišem, se začne svi-
tati. Gosti oblaki zakrivajo soln-
ce. Zopet pirnemo peti in skrb-
no čistimo orožje.

Kar nas je novinec, smo imeli
že dvakrat vaje za streljanje, a
tretjikrat bomo streljali v živo
meso.

Pripravljeni smo dobro in smo
vsi čili. Priprčan sem, da bomo
Turke pri prvi priliki dobro na-
klestili, samo če se bodo pokazali
iz svojih brlogov — čataldžskih
postojank.

Mogoče, da je to pismo prvo in
poslednje z bojneja polja, kakor
sem že prej omenil; vsak trenu-
tek se lahko preselini na oni
svet.

Bog ve, kje bodo trohnele mo-
je kosti! Zapišam Ti torej vse
imetje, vse dolžnosti, simpatije in
antipatije. — To je moja posled-
nja volja, katero Ti javljam kot
Tvoj tovariš-pravnik... Ako bo-
deš kdaj tud hodil, spomni se
svojeja tovariša, poišči, kje po-
čivajo njegovi ostanke in prižgi
mu svečo na grobu!

DELO! DELO! DELO!!!

The C. C. J. C., Marquette,
Mich. je dobila mnogo vprašanj
radi dela. Odgovoril sem vsem in
sedaj objavim na tem mestu, da
je resnično, da se zasluži po
\$120 od sežnja. Dela je za več
let. Za nadaljna pojasnila obrni-
te se na:

John Knaus,
Box 40, Eben Junction, Mich.
(15-4 8x 2x v t)

Denarje v staro domovino

K.	pošiljamo:	K.	\$
5....	1.10	130....	26.60
10....	2.15	140....	28.65
15....	3.15	150....	30.70
20....	4.20	160....	32.75
25....	5.20	170....	34.80
30....	6.25	180....	36.85
35....	7.25	190....	38.90
40....	8.30	200....	40.90
45....	9.30	250....	51.15
50....	10.30	300....	61.35
55....	11.35	350....	71.60
60....	12.35	400....	81.80
65....	13.40	450....	92.00
70....	14.40	500....	102.25
75....	15.45	600....	122.70
80....	16.45	700....	143.15
85....	17.45	800....	163.50
90....	18.45	900....	184.00
95....	19.45	1000....	204.50
100....	20.50	2000....	407.00
110....	22.50	5000....	1017.00
120....	24.55		

Poštarina je všteta pri teh svat-
lah. Doma se nakazuje svote iz-
plačujemo popolnoma, brez vinarju
odbitka.

Naše denarne pošiljave razpo-
šilja na zadnje pošte v k. pošto
hranilišni urad na Dunaju v naj-
krajšem času.

Denarje nam poslati je najpri-
ličneje do \$50.00 v gotovini v pri-
poročnem ali registriranem pi-
smu, večje zneske pa po Postal
Money Order ali po New York
Bank Draft.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Slovensko katoliško

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GEIGAN, Box 683, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERSEL, Box 95, Wilkes, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAZ PODVANSKI, 424 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 299 Cor. N. — 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROČNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Predsednik poroč. odbora: PAUL OBERGAR, Box 402, Witt 11.
I. poročnik: MARTIN OBERZAN, Box 4, Miner, Kans.
II. poročnik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELIŠK, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopis naj se pošilja I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest
City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

POZOR, SLOVENKE!

Mladenci, star 22 let, se želi

seznaniti s Slovenko, ne glede na
starost, ali če je vdova z otroci.
Tudi se ne oziram na imetje ali
denar

Mirjam.

(Povest iz turško-italijanske vojne.)

(Konec.)

Z veseljem me je poslušala in vedno stavila nova vprašanja. Potem pa mi je pripovedovala o sebi.

Zvečer smo taborili na pušcavi med visokim grmičevjem. Ahmed in naši "jetniki" so oskrbovali konje, Beppo in jaz pa sva trgala oestro travo in jo nasula na naše ležišče. Bili smo celo tako predrzni, da smo napravili mal oženj, dasi je Ahmed zmajeval z glavo, ter speklj del kostruna. Mirjam je pa zavarila kavo.

Po zmernej jedi sem dal krožiti med svojimi ljudmi steklenico žganja; Mirjam pa pripravila prosto ležišče. Zavila se je v plašč in hitro zaspala vsled truda. Jaz in Beppo pa sva se manjala v straži ter varovala ljudi in živali.

Ob drugi uri zjutraj smo se zopet podali na pot. Zopet smo jezili doli na neprenehoma.

Ob robu velike peščenice puščave smo počivali jedno uro. Izogibali smo se karavanske ceste, da ne bi srečali Arabcev. Ker naša uprizorjena komedija bi lahko postala drama ali žaloigra. Nevarnost, ktera nam je sedaj pretela od velike peščenice, ni nam pretela od ljudi, temveč od narave same.

Beppo mi ztšepeta, da se je nekaj moralo zgoditi v severozapadni Drehefara puščavi, ker drugače bi komaj tako srečno dospeli do sem. "Toda ta dečko tu, mon capitain, pa tudi ni nevaren. Na vsak način bode iz nas izpršel poslednjo kapljico potu!" je rekel stari vojak in si otresel z roke rumeni pesek.

Petdeset kilometrov skozi puščavo ni malenkost. Toda za povračilo nam bode prostost!

Prvih deset kilometrov smo prejezdili na konjih, pesek ni bil visok na trdih tleh. Toda ko so postali konji zasopljivi in se udarili do kolen v pesku, smo morali poskakati dol in korakati ob njih.

S težavo smo prišli skozi pesek. Počitki so bili vedno bolj redki. Potem je bil pesek zopet tako nizek, da smo zamogli nekaj kilometrov prejezditi.

Ob štirih smo zopet počivali, izražali sem, da imamo še kakih šest kilometrov prejezditi do roba puščave. Lepi datljajevi gozdovi in velika Mashica oaza se je že od daleč videla.

Odpravili smo se zopet naprej, a komaj smo prejezdili dva kilometra, smo začeli jadikovanje in vpitje v naši bližini, kmalu je postalo to vpitje zelo glasno.

Začuden sem pogledal Boppota. "Jeli človek, ali žival?" vprašal sem Mirjam ter jej stisnil roko.

"Mogoče oboje, mon capitain!" je odgovoril Beppo in se visoko vzravnil; poprijeli smo puške in jezili okoli peščenega griča.

Zopet so se oglasili vzdihli. Beppo se je nasmejale. "Takoj sem si mislil, mon capitain! Tu so zopet kakaga lopova postavili v lepo afrikanško peč in to v podobi solca, kteri nad nami visi."

Beppo in jaz sva hitela proti smeri, od ktere je prihajalo vzdihanje in ječanje. Kmalu smo zagledali zelo upali obraz, kteri je mazel iz peska.

"Najbrže kaj izdajalec, s katerim so si Arabci malo poigrali. Pogledajte poleg glave steklenico iz buče glave, mon capitain."

Nisem vedel kaj bi sedaj napravil.

"Oglejmo si moža nekoliko bližje, mon capitain," je rekel Beppo in se popraskal za ušesi. "Saj je kristijanska dolžnost pomagati siromaku, toda vsaka pogada ni nam namenjena. Sami smo se preveč v pesku, da bi se norčevali iz svete šege Arabcev, ker ti so neizprosnj proti vsakomu, ki se upa pomagati takemu lopovu, da uteče po njih nazorih zasluženj kazni."

Ko smo se mu bližali, je zaprl oči. Nas je smatral za Arabce, od kterih nema nič dobrega pričakovati.

Beppo ga je spoznal. "Jeden naših ogleduhov je, mon capitain," mi je zašepetal. "Grk Balbis, največji lopov, kteri prodaja jedno liro svoje življenje. Toda temu moramo pač pomagati."

Sedaj je nagovoril to "glavo" in jej dal objeden piti. "Ali ti nisem zagotavljal plemeniti Helen! Z vrčem se tako dolgo hodi k vodnjaku, kakor devica na ples. Vest imaš tako široko kakor je ta puščava, v ktero so te vtaknili in izgledaš kakor zelena glava v pokrošeni detelji."

"Nebesa so te poslale Beppo!" je vzdihoval Grk.

Pokimal sem svojim ljudem. V pol ure so ga izvlekli iz peska. Beppo mu je porezal vrvi iz rok in nog. Vse truplo je bilo razbodo. Siromak ni mogel ne stati, ne hoditi.

Beppo ga je ogrnil, drugi vojak so ga pa odpeljali h konjam.

Potem nam pripovedal, da so ga Arabci zvalili v zaselo, in ga takoj pokopali. Na to pa so odjezdili v smeri proti zapadu. "Vol-kovi in hijene so po noči okoli mene hodile. Prepodil sem jih, ko sem kričal, da sem hripav postal. Po dnevi so me nadlegovali vrane in kuščarji. Najhuje pa me je mučilo solnce, kterega vročina me je skoraj spekla. V peklu sem bil, ter sem za polovico svojih grehov naredil pokoro."

"Druga polovica pa zadostuje, da bi napolnil tri pekle!" je rekel Beppo mirno, a vsi ostali so se smejali. Potem me je poučil, da Arabci pošljejo vsak večer svoje ljudi pogledati, ako živo zakopani zločince še živi, zato sem dal takoj povelje, da odrinem. Ahmed me je pa tudi silil v to, a nič me ni dopadlo, da smo vposigli v arabsko pravo.

Grka smo posadili na konja, kteri je nosil tovor.

Ob šesti uri smo dospeli na rob puščave. Pustili smo, da so se naši konji nekoliko oddahnili, potem pa zopet urno odjezdili.

Predolgo smo se zadrževali. Hkrati smo opazili večji oddelček Arabcev, kteri so okoli nas jezili in to iz sovražnega namena.

"Tako je!" je zaklical Beppo ježno in potegnil sabljo iz nožnice. "To je solata, ktero nam je malovredni Grk zasolil. Sedaj imamo najhuje pričakovati, mon capitain!"

Napravili smo kolobar in dal povelje na prvi strel od sovražne strani takoj pričeiti brzo streljati.

Kmalu smo bili zapleteni v najlepšo bitko. Sam sem varoval Mirjam. Sedaj sem dobil kroglo v levo ramo. Grk je padel raz konja kakor kaka vreča.

V trenutku največje nevarnosti smo začeli pred nami povelje za napad in sicer od jezdečih lovcev, kteri so jo ubrali kakor vihar čez puščavo in zemlja se je tresla pod kopiti konj.

Arabei so pričeli bežati. Toda pri begu so nas uporabili za tarčo. Videl sem, kako je za dober palec prihrčala krogla mimo mojih oči in videl vesel obraz Boppota, veseli se je izvrstnega napada naših ljudi, a v istem trenutku je omahnil v sedlu.

Tudi Mirjam in Ahmed sta to opazila. Ta dva sta že poskakala raz konj, predno sem jaz vsled bolečin, opazil našo nevarnost.

Oba sta ga držala, a stari vojak je padel umirajoč na pesek. Ko sem se čez njega pripognil in ga ogledoval, je dal mojo roko v ono Mirjam in se grčno smjal.

Vil sem mu nekaj kapljice žganja v usta. Okrepčalo ga je in privzdignol gorenji del telesa.

"Jaz merim, da je moja igra doigrana. Dvajset let je potrebovala krogla, ktero sem istal v Afriki, da me je našla," rekel s slabotnim glasom. "Kismet, mon capitain! Našla me je še le, ko se je zažarila ljubezen do domovine. Allah pravi, da ako si radi ljubezni do ženske želimo kroglo, vetja ista ljubezen domovini. Zato tudi ni dovolil, da bi me krogla našla pri legiji tujevc. Zato umrjem za mojo domovino Italijo, a ne za jedno liro dnevne plače."

Med tem ko je imel zdravnik opravilo z Beppotom, je mene obvezal sanitetni korporal; potem sem kapitanu lovcev predstavil Mirjam in Ahmeda kot naše rešilec in ga prosil, da pusti pogledati kaj je z Grkom.

Čez nekaj minut mi sporočil: "Mož je mrtev. Za grmičevjem mu izkopavajo jamo, gospod major!"

Zmajal sem začudeno z glavo. "Vi se motite tovariš, sam sem vendar..."

"Na povelje njegovega veličanstva kralja imenovan majorjem in dodan k štabu višjega poveljnika. Tudi ubogemu Beppu smem napraviti veselje!"

Snel je iz svojih prs red savoyški in ga pripel Beppu, kterega prsa so nosile že kolanje častne legije; mi ostali pa smo salutirali.

Umiraje se je vzravnil in glasno zaklical: "Živio kralj! Živela Italija!"

Stari vojak počiva v afrikanški zemlji. Junaka smo pokopali z vso vojaško častjo. Krsto smo vozili na topu na pokopališče. Ko smo ga spustili v jamo je zadonelo devet strelcev iz topov na trdnjavi, lovci pa so trikrat ustrelili. Zgu-

bil sem najboljšega tovariša, Italija pa pravega Rimljana.

Mirjam in Ahmeda sem začasno nastanil pri nekem grškem trgovcu in ta jima preskrbel evropsko obloko. Zaradi rane v rami sem dobil dopust. S privatnim parnikom sem se podal v domovino v spremstvu Mirjam in Ahmeda. Tudi konje sem seboj vzel, ker so bili zelo dragoceni.

Moja dobra mati s početka ni bila nič kaj zadovoljna, da bi "neverjenica" postala njena snahinja. Ko pa je zlatar cenil lepotočije Mirjam, da je vredno pol milijona, potem je pa dovolila.

Danes je Mirjam kristijanka in moja ljubeča žena. To sem tudi sporočil Scheiku. Na moje pismo mi še ni odgovoril. Toda upamo, da se bode njegova jeza že polegla po sklenitvi miru. Zato hodil Mirjam vsak dan v cerkev in po božno moli za mir.

Zadnje leto starega Winiecka.

Črtica. Priredil G. P.

Stari Winiecki je po mukopolem, dolgem in revnem življenju preživel zadnje leto, v kojem so mu po njegovem mnenju peli in godli vsi nebeški angelci. Leto, v kojem je bil poplačan za vse muke, trpljenja in pomanjkanja eelega življenja.

Bil je nekdanj voznik pri različnih gospodarjih, hlapce, pometać in Bog ve kaj še vse. Imel je vedno le toliko, da ni bil lačen in da mu je ostal kak groš za pivu, — prihraniti si pa ničesar ni mogel. Ko se je konečno postaral ter ga nihče več ni maral v službi, ga je morala občina vzeti v oskrbo in na ta način je postal "občinski penzionist." Ker ni bilo bolnice v dotičnem kraju, so ga na javni dražbi oddali onemu, ki je najmanj zahteval. Dobil ga je zidar-ski mojster Kleplienko. Ta je imel na svojem dvorišču kolibo, katero ni hotel nihče vzeti v najem ter je bila vsled tega ravno pripravno za starega Winieckija in še nekega drugega reveža, de-leznega iste usode. Tudi oskrbo obeh revežev je prevzel. Več kot kos kruha in skodelico juhe jima za izgovorjeno ceno seveda ni mogel dati.

Tako je torej stari Winiecki s svojim tovarišem stanoval že tri leta. Slednji, Mihael, je kaj malo govoril. Le kadar je prišla trikrat na dan jed, se je tiho smehljajal predse. Celo najredkejšo juho je pozdravil s tem zadovoljnim nasmehom.

Winiecki pa si je še prilično ohranil svoje duševne moči. Postal je pri tem nedelavnem, suhoparnem življenju strašen sitnež. Kadar je hodil po ulicah, je motril vse ljudi s hudobnimi, nezapnimi pogledi ter vedno vlekli zrak skozi prazno pipico. Najbolj se je ljutil in jezil, ker ni imel nikdar vsaj toliko denarja v roki, da bi si kupil malo tobaka za pipico, kupice žganja za krepčilo in košček klobase k suhemu kruhu. Seveda, od obične se konečno ni moglo zahtevati, da bi skrbela tudi za te luksurijske potrebe. Nikdo bi ne imel nič proti temu, ako bi starec v petek nabiral milodare. A temu se je protivil sam ter bi radi jeznejna obraza in večnega godrnjanja ne dobil nič, tudi ako bi prosil. Radi tega se ni prav nič trudil in celo mesto je bilo edino o tem, da je nehalen, siten patron in velik čudak.

Nekega jutra pred Binkošti se je dvignil Winiecki stokaje s svojega trdega ležišča kot je storil vsak dan. Jezil se je, že, ko je zagledal dnevno luč. Grdo je zaklinjal, ker ni vedel, kaj naj dela v prihodnjih štirinajstih urah. Razventega pa je prihajal sedaj najhuji letni čas z veselici, sejmi in ljudskimi zabavami. Teh se je preje seveda vdeleževal ter ga je sedaj dvakrat toliko grizlo, ko je čul oddaleč godbo in vesel meh.

Zato se je obdregnil v tovariša, ki se je veselo smejal, ko je videl ajutrek, posrebal molče svoj del ter odšel na prosto, razdvojen z Bogom in svetom. Bilo je lepo jutro in po daljšem spreodu je prišel, kot običajno vsaki dan, tudi danes na živinski trg.

Tam je sedel na ploščevit kamen, strmel v daljavo ter vlekli iz mrzle pipice. Ker je bil prejšnji dan semenj, je bilo še vse pomandrano in razhojeno. To je bil nov vzrok za jezo. Sedaj je lahko zabavljal zoper občinsko upravo ter na ta način ubil kake pol ure dol-

gočasnega in brezsmiselnega življenja.

Naenkrat pa je vzel Winiecki pipico iz ust ter pogledal proti levi strani. Solnce je stalo že višje: tam se je nekaj zabliskalo med blatom in nesnago. Deset minut je strmel Winiecki na blestečo točko. Nato je prijel palico, stopical par korakov naprej ter pričel brskati po tleh.

Naenkrat se je pa prestrašil. Jezus, Maria, kaj je to!? Napol potlačeno v zemljo, je ležalo nekaj zatega, svetlega. Pobral je dotični predmet: — nobenega dvoma: zlatnik za dvajset kron! Eden kmetov ali trgovcev, ki so bili prejšni dan na sejmu, ga je moral izgubiti.

Stareu so se pričela šibiti kolena. Neumno se je pričel smejati, zmajeval je z glavo ter šel nazaj proti svojemu kamenu, trdo stiskaje zlatnik v pesti.

Bilo mu je, kot da ga je nekdo udaril po glavi: s tako silo ga je prevzel čudoviti slučaj. Vse se mu je vrtele po glavi. Nato se je pa naenkrat okrenil ter izvanredno brzo odhitel, kot da bi se bal, da se naenkrat pojavi oni, ki je bil izgubljen dragoceni zaklad. Navaditi se je moral šele, premisliti je moral, kaj naj se sedaj zgodi.

Tam zunaj na travnikih, kjer ga je videlo le ljubo solnce, si je še le natanko ogledal zlatnik ter ga nato zavil v žepno ruto. Še nekaj dni potem je hodil nemirno naokrog, je prisluškoval, pončoi ustajal ter segal v žep. A nikogar ni bilo, ki bi rekel, da je kaj izgubil. In nato se je polastila starec brezmejna radost, otročja blaženost.

Zjutraj, ko je ustal, je hotel kot običajno zmerjati in preklinjati: a komaj je odprl usta, že mu je prišel na misel zaklad. Nasmehlil se je ter skočil kot mladenič iz postelje. Nikoli ni bil dosti hitro oblečen. Dan mu ni bil več tako dolg in dolgočasen: tisoč stvari je bilo treba premisliti in previdariti.

Prvič: Kaj vse si je mogel kupiti za ta denar?

Lahko gre k mesarju ter prinese domov cele šunke in klobase. Obraz se mu je razsvetlil pri tej misli in požiral je suhi kruh kot da je najslastnejša potica.

Lahko pa tudi obišče trafiko ter nakupi cele svežnje tobaka. Smehljaje je pri tej misli vlekel iz mrzle pipice.

Konečno gre pa tudi lahko k Moize Ziegelsteinu ter si privoščite kupice oživljajoče pijalice — že vnaprej je blaženo zatisnil oči.

Da niti ne govori o tem, da obišče sedaj lahko, kot premožen mož, sejme in veselice, da si lahko kupi za zimo gorko suknjo.

Kar je videl, vse se mu je zdelo, da čaka nanj, da mu govori: vzemi me, kupi me! Kot da je milijonar se mu je zdelo. In ko je tovariš z abotnim nasmehom pozdravil večerjo, ni več godrnjal, kot sicer, temveč je udaril z njim vred v smeh.

Malo prisiljen in negotov je bil še njegov smeh, kot da se ga je bil že davno odvadil. Tovarišu pa je skoro padla žlica iz ust.

"Winiecki se smeja! Hi, hu, hu!"

Sploh, bil je čisto drug človek. Zopet zadovoljen in srečen kot takrat, ko je bil še mlad človek. Vedno je imel nekaj v mislih, sto načrtov in ciljev je imel in govoril je o važnih potih in odločitvah.

Kajti predno je naložil svoj denar — zadnji večji denar, kate-rega bo pač imel pred smrtjo — je hotel seveda vse zelo natančno premisliti. Za ta zlatnik je moral dobiti že nekaj izvanredno finega. Sploh mu pa ni bila nobena stvar dosti dobra. No, časa je imel dovolj za izbiranje.

Tako je šel v prodajalno. Najprvo je študiral, izložbe. Tu je imel pan Cibylski krasen tobak v svoji izložbi. To bi bilo nekaj! In sploh je sedaj na levo, sedaj na desno nogo, računal, ter se ni mogel odtrgati od izložbe.

"No, Winiecki", je rekel prodajalec ter stopil pred vrata, "lepo blago, kaj ne?"

Govorila sta to in ono, dokler se je stari Winiecki opogumil. "Koliko tobaka, pan Cibylski, bi dali od te vrste za dvajset kron?"

Prodajalec najbrž ni pravilno slišal. Kaj? Za dvajset kron? Dobrovoljno smehljaje je položil na kup sveženj za sveženjem. "Celi ta kup in še par smodk povrhu." Stareu so blestele oči. Poželjivo je zrl na zaklade in v duši so mu vihrali boji. Že je prijel za zlatnik v roben.

A ni se bilo treba prenaagiti. "Pridem morda drugič po robo?" je rekel dostojanstveno. "Ako ima dober okus, se da še morda kaj narediti."

Takrat je hotel prodajalec počiti smeha. "Naj le človek pogleda tega penzionista! Ali hoče vaše visokorodje sprejeti kaj za pokušnjo?"

In utaknil mu je, še vedno s smehom, zvitek tobaka in dve smodki v žep.

Ves blažen je sedel kmalu nato starec na svojem kamenu na živinskem trgu ter kadil. Ni več kadil prazno pipico, ne. Lepi, višnjevi oblaki so se dvigali v višino. Kadar mu je prišel dim v nos, mu je zažarelo lice. Sedaj je imel, ako je količjak varčeval, za tri dni dosti tobaka... no, za enkrat ga torej ne bo treba kupiti. Česar človek nima, to si najbolj poželj.

"Kaj bi pa bilo, ako bi imela tu kosce klobase?" je vprašal zvečer tovariša, ko sta otepavala hlebec kruha. "To bi bilo nekaj za najina želodec! No, bomo že videli, bomo že videli..."

Mesar Potocki, v kojega prodajalno je stopil prihodnji dan, pa je bil surovina, ali vsaj delal se je takega... "Tu se ne daje vbogajme", je nahirul starec ter oblastno stopil pred mizo.

Tedaj pa je postal stari Winiecki jezen. Ali je morda prosil vbogajme? Ali se tako ravna z odjemalcem? Posebno s takimi, o katerih se ne ve, če ne bodo morda kupili pol prodajalne? Pšakrev, to bi bilo lepo!"

"No, ne, ne delaj sitnosti, Winiecki", se je opravičeval mojster. "Kaj pa želiš?"

Malo je manjkalo in starec bi bil res kupil krasno šunko. Tudi trda, rudeča klobasa mu je padla v oči.

"Vprašati hočem prijatelja, kaj ima rajše", je konečno rekel ter zopet utaknil robec v žep. "Klobasa je videti dobra, a Wyrimba na oni strani ima prav tako v izložbi."

"In ti misliš, da je boljše!" je zavpil razžaljeni mesar. "Stori mi uslugo in poidi tja. Kupi košček... na, tu imaš dvajset vinarjev... in prepričaj se, ako je tako trda kot moja."

Odrezal mu je košček ter izročil. "O šunki lahko pozneje govoriva", je dostavil.

Kot mlado žrebe je tekkel Winiecki domov. Tovarišu so pričele teči sline iz ust, ko je privlekel Winiecki dva kosa klobase iz žepa. Oba sta skrbno pokušala in primerjala, a nista prišla do nikakega rezultata.

Seda je treba še želodec malo zakuriti, si je mislil starec... frakelček, ki ima ognja v sebi. Morda se dobi pri Moize Ziegelsteinu kar cel sod za dvajset kron?

Misel na to ga je tako omamila, da je pričel prepevati. In takoj prihodnje jutro je bil pri Moize Ziegelsteinu. Cel sodček je bil dražji; Moize tudi ni dal ničesar na pokušnjo, a par voznikov, ki so pili v prodajalni, mu je darovalo frakelj žganja, da se odvadi. Moj Bog, kako dobri ljudje žive na svetu! Srce semu je topilo blaženosti in hvalečnosti.

In šel je po cestah, pozdravil vsakega ter se mu smehljajal. Sedel je na svojem kamenu na živinskem trgu, tudi ako je bil semenj. Kajti konečno... kupiti lepega okroglega pujska... bi ne bila ravno napačna misel. Kmetje so ga večkrat prosili kadar so šli v gostilno, naj popazi na živino in ko so se vrnili, so mu stisnili eden ali dva groša v pest. Kupecem, ki so se segreli pri nakupovanju, je prinesel semintja pivo iz gostilne. Pri tem je seveda tudi zase prinesel kozarec. Kadar ni bilo sejma, je prebiral v prodajalnih blago. V robece zavijal zlatnik mu je dajal moči in sigurnosti. Delal ga je prostega; deloval je kot skrivnostna sila. Poprej bi si niti ne upal v prodajalno: kot berača bi ga lahko pogнали iz prostora.

Danes je lahko zbijal po mizi in plačal, če bi ravno prišlo do tega. Hodil je naokrog kot kak milijonar, kapitalista se je čutil, kojemu se ni treba odreči nobeni želji. 51 gostilen je bilo v mestu, kakih 30 trafik in deset mesnic — neštveši manufakturne in špecerijske trgovine. Ker je bilo treba odšteti sejme dneve in praznike, je prešla cela mala večnost, predno je prišel povsod naokrog! Tudi celi teden po Binkošti se je urinil vmes; tedaj je vladalo veselje po vseh ulicah. Sredi najmočnejšega toka pa je plaval stari Winiecki. Povsod ga je bilo najti: pred cirkusom, kjer je uga-

njal glumač burke, bi skoro počil smeha. Neki znanec ga je povedel v menezarijo. Prišel je lepega večera, celo z malo opico domov in nikdar v življenju, niti takrat, ko je šel trideset let, se ni tako dobro zabaval kot se je sedaj, z sedmimi križi na hrbtu.

Ko je sedel nekoč zopet na kamenu, se ga je polastila težka misel, da ne mor iti vse pravilnim potom. Kot z nekim strahom je prijel in potipal zlatnik. Odkar ga je imel v žepu, mu ni bilo treba izdati niti vinarja in vse dobro mu je prihajalo samo nasproti. To ni mogel biti navaden zlatnik: gotovo je bil začaran. In v brezmejni hvalečnosti, morda tudi radi tega, da ne zapravi večnega izveličanja, je pričel večkrat pohajati v cerkev ter je vrgel semintja tudi kak groš, ki ga je kje dobil vbogajme, v nabiralnik. Ko je to nekoč videl prošt Majewski, je bil globoko ginja. Pred celo občino je hvalil prižnice, ko je govoril o ubogi udovi, majhni dar siromaka in starec. Ni imenoval imena, a vendar je vsakdo vedel, koga je imel v mislih. Pozval je Winieckija k sebi, podaril mu je gorko obloko za zimo ter enkrat za vselej ukazal, da dobi vsako nedeljo lonec dobrih jedil iz proštnih kuhinj. Govoriti je tudi hotel z županom in drugimi dobrodelnimi mesčani.

To je bilo skoro preveč. Bilo je naravnost bajno. Kot v sanjah je hodil starec po svetu. Niti roke mu ni bilo treba iztegniti in že je imel vse, česar si je požel: dobre hrane in tople obleke, tobaka, denarja in vseh drugih stvari. Kot v deveti deželi sta živel v ko-

libi na dvorišču zidarskega mojstra in tovariš Mihael se je smejal sedaj celi dan.

Proti koncu zime se je stari Winiecki prehladil ter je legel čez par dni v posteljo. Imel je najboljše postrežbo, ničesar mu ni manjkalo. Blaženo smehljaje je ležal ter držal v rokah rudeči robec. Devetindeset let trpljenja in muke je bilo pozabljenih, izbrisanih iz spomina: — Blesteče pa je stalo pred njegovimi duševnimi očmi to zadnje leto in vedno vnovič je ponavljal: "Kako srečno sem živel na svetu!"

Njegova zapuščina je pripadla občini in na splošno zaupanje so našli v trdno zavitem robeu zlatnik za dvajset kron. Prišel je o občinski blagajni ter je med drugimi izgubil svojo bajno moč. Vsaj zaznalo se ni nikdar več, da bi tako čudovito deloval kot pri starem Winiecki-ju.

Velik, neumrjoč, stvarniku enak je v resnici umetnik, kateri iz svojega osrčja stvari podobe, ki jih je v svetem trenutku spela njegova duša, ki jim je življenje dala njegova roka; podobne — kakor njihov stvarnik neumrjoče, katere bodo živele, dokler bodo veljale večne postavle lepote in resnice.

Jos. Stritar.

Venec vseh ženskih čuvstev, kateri diči tudi čelo najprejše ženske, je čuvstvo materskega ljubezni. Plemenitost ženskega značaja, globokost njenih čuvstev, nesebičnost njenega srca se pri njej najbolj pokazuje v ljubezni do njenih otrok.

Pavi Pakk.

ROJAKI!

Ako se hočete učiti

angleščine in lepopisja

pišite na nas po pojasnila. Učite se doma. Izvirne točne zvezke. Popravljamo pismene naloge. Pouk lahko traja šest mesecev. Sedaj je solnina znižana na polovico. Pišite po pojasnila še danes.

SLOVENSKA KORESPONDENČNA ŠOLA

6119 St. Clair Ave.,

Cleveland, O.

Naravna ohajska vina, najboljše kakovosti, Delaware, Catawba in Concord, prodaja

Josip Svete,

1780-82 E. 28th St.,

Lorain, O

Delaware po 90c. galona, Catawba po 70c. galona, Concord po 50c. galona.

Vino razpošiljam od 25 galonov naprej. Za vino jamčim, da je popolnoma naravno. Pri večjih naročilih značen popust.

Velikazaloga vina in žganja.

Požigalec.

(Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.)

Janez Trobec je rojen 5. julija 1889 v Zavratu na Notranjskem, neoznjen je, delavec brez stalnega bivališča in je pristojen v Zmance. Ta Janez Trobec je si-er-še 23 let star, vendar je sila delomržen človek. Pa tudi dolge prste ima, kar priča dejstvo, da je bil že šestkrat radi tatvine kaznovan. Kadar ni delal, oziroma, kadar ni hotel delati, se je potepal od enega kraja do drugega. Zato ga je sodišče tudi že dvakrat kaznovalo radi vlačuganja.

Dne 7. januarja t. l. je bil izpuščen iz prisilne delavnice v Igubljan, kjer so ga obdrževali nekaj čez 21 mesecev.

Ko se je Janez Trobec čutil svobodnega, se je najprej globoko oddahnil, pogledal v zrak in se nasmehnil. Vzrok tega nasmeha pa je bil v Trobecem žepu. Tam je egingljal 36 K, katere je dobil na roko, ko je zapustil prisilno delavnico. "E, to je že nekaj, teh 36 kron!" je pomislil Janez Trobec in je ukrepal, ko-liko merie žganja bo lahko izpil za ta denar. Prisilna delavnica pa je prisilna delavnica. Naenkrat se je v Trobecu oglasila vest, da ni pošteno, ako takoj, ko pride iz one poboljševalne hiše, misli na snopec. Sram ga je bilo in sklenil je, da si poišče delo, naj bo že kjer koli.

Tako bi človek kmalu mislil, da postane Trobec pošten človek. Kaj še! Ko je Trobec opazil, da se bliža ona svota 36 kron koncu, je postal zopet stari Janez Trobec. Kaj bi se pehal za delo, ko pa se tudi lahko potepam! Kdo pa živi ptice pod nebom in ribe v morju?! In Janez Trobec se je začel zopet potepati. Hodil je od kraja v kraj, nikjer ni poprašal za delo.

Nekoga dne, ko je šel ravno po svoji potepuški navadi po beli cesti, je srečal delavca Janeza Zalarja. Stopil je k njemu. "No, kam pa greš?" je vprašal Trobec Zalarja. "I, kam, domov!" je odgovoril ta.

"Sišiš, ali imaš kaj denarja?" "En groš imam", je rekel Zalar, kateremu se je Trobecovo vprašanje zdelo zelo čudno in tudi sumljivo.

"Kam greš pa ti?" je vprašal Zalar Trobec in je pomignil z glavo. "E, kam! Nikamor. Danes sem tu, jutri tam. Živim pa od samega božjega zraka. Veš kaj, prijatelj, meni se je to večno ro-manje precej pristudilo. Ne vem, kaj bi naredil. Kar kakšno bajto bom zasmodil, da me bodo spravi-li na varno in da bom preskrbljen!"

Zalar ga je začuden pogledal. Najprej se mu je silno čudno zde-lo, kako more človek živeti od samega božjega zraka, sedaj pa še to! "Bog nas varuj!" se je prestrašil Zalar na tihem, "ta človek bo še kako hudo zažgal, kakor pravi. To je bilo dobro, da sem mu rekel, da imam samo en groš. Ko bi razbojnik vedel, da imam v žepu 36 kron, kdo ve, če me ne bi sunil z nožem ali pa mi zavlil vratu. Zakaj od požigalec do razbojnika je samo pol pedi. Najbolje bo, da se kar poslovim od tega ljubega tovariša, sicer bo še mene zasmodil!" In Zalar se je poslovil od Trobece.

Trobec pa je korakal naprej po cesti. V dalji se je videla bela hiša. "Kdo bi si mislil!", je govoril Trobec sam pri sebi, "da bom videl zopet to Peternevo hišo v Jarčji dolini, kjer sem služil pet let za hlapca. Kar zavijmo tja, Peternel je dober človek!" In Trobec je krenil proti hiši Janeza Peternele, po domače Mavsarja v Jarčji dolini. Ko je prišel do hiše, ga je zagledal nje-gov nekdanji gospodar.

"No, Trobec, kam pa kam?" je vprašal Peternel svojega bivšega hlapca. Ko je Trobec videl svojega nekdanjega gospodarja, mu je prišla poštna misel v glavo in je odgovoril: "Za hlapca bi bil rad. Ali me vzamete?" "Jaz bi te že vzel, pa sedaj prav nobenega ne rabim. Pa pojdi noter, v hišo, Trobec, boš malo južinal!"

Trobec si ni dal tega dvakrat reči in je stopil v gostoljubno hišo. Peterneleova žena mu je prine-la eno šestnajstinko žganja, ali kakor pravijo naši ljudje, pol "fraklja". Tudi južino so dali Trobecu. Ko se je najedel, je hotel zapaliti še smodko. Te pa

ni imel. Zato je naprosil Peterne-le, naj mu da eno smodko, kate-ri pa ta ni imel. "E, pa saj imam sam nekaj", je rekel nato Trobec in je izvelkel iz žepa kopee smod-ke. "Čik", prižgal ga je.

Trobec si je mislil pri tem: E, le čakaj, Peternel, ti že imaš smodko, samo dati mi je nočeš! Se bom že masčeval. Masčeval pa se bom tako, da bo tebi v škod in ne meni. Saj bi bil že tako rad enkrat na varnem in pre-skrbljen!

Kaj je menil s tem Trobec, bo-mo kmalu slišali. Okrog 1. ure popoldne je zapustil Trobec Pe-ternelevo hišo, kjer so ga nasitili in napojili. Ko je bil zunaj hiše, je stopil k takozvani klanici, ki je bila z listjem napolnjena, z deskami obita in slamo krita. Ta klanica je bila naslonjena na Pe-ternelevo gospodarska poslopja, ki so bila tudi pokrita s slama-to streho. Trobec je tam potegnil iz žepa vžigalice, vprašnil jih je in potaknil v klanico v listje. K sreči pa se listje ni vžgalo in je bila tako preprečena velika ne-sreča. Trobec se ni pri klanici dolgo mudil, ker bi ga lahko kdo pri hudodelstvu dobil. Zato jo je odkuril naprej.

Ko je stopil Trobec iz Peterne-love hiše, je gledala za njim Pe-terneleova žena, ki je hotela vede-ti, kam bo Trobec šel. In videla ga je, kako je izginil za ogrom, kjer so je nahajala klanica. Tam je ostal Trobec kakih dve minuti in poskušal zažgati, kakor smo že povedali.

Eno uro pozneje pa je začel goreti na Selu kozolec posestni-ka Mihe Seljaka. Selo ni daleč od Jarčje doline. Tja je Trobec krenil, ko se mu ni posrečilo za-žgati pri Peternele. Z jeze je šel pod kozolec posestnika Seljaka in je tam zopet vprašnil vžigali-ce in jih potaknil v seno, ki pa je začelo takoj goreti. Plamen se je takoj razširil, postajal je ob-lastnejši in je v kratkem zavlil celi kozolec v svoje rdeče krilo. Kozolec je pogorel do tal, samo šest zidanih stebrov je močelo kvišku. V kozorec se je nahajalo seno, strelja, zelišče, skopa in več gospodarskega orodja. Poleg te-ga so imeli tudi drugi posestniki pod tem kozolecem shranjeno ne-kaj skope, deska in sena. Vsa škoda znaša 1383 K 20 v. Ogenj bi se bil lahko razširil tudi na so-seđnja poslopja, kar se pa k sre-či ni zgodilo, ker je ležal na stra-h sneg in ker je bila požarna bramba kmalu po izbruhu ognja na lieu mesta.

Ko je Trobec zagledal ogenj, se je nenadoma prestrašil in je pozabil, "da bi bil rad na varnem sodiščem. Videl je samo goreči kozolec. Hitro je stekel proč in je začel kričati "ogonj!", da bi s tem odvalil raz sebe sum, da je on požigalec. Kmalu nato pa so Trobece aretirali orožniki.

Tako je Trobec prišel na zatož-ni klop prd ljubljanskim porot-nim sodiščem. Da je zažgal pri Seljaku, ni tajil, tajil pa je, da je hotel zažgati pri Peternele. Pa to mu ni nič pomagalo. Priče so izpovedale nasprotno. Pri Peter-neleovi klanici je našel Peterne-leov pastir Vnočina osem ožganih vžigalic in ker je bil takrat sneg, se je poznalo v njem pet človeš-kih stopinj. Te stopinje so bile stopinje Janeza Trobece.

Janez Trobec je torej požiga-lec. Porotniki so krivdorek glede požiga potrdili, nakar je sodišče Janeza Trobece obsodilo na 8 let težke ječe.

Tako se je torej Janez Trobe-c uresničila želja, da bi bil do-bro preskrbljen.

Lepa primera.
— Kaj pa predstavljata onate dva kipa na Vaši mizi?"
Mlad pesnik: "Preširna in me-ne".

HUMOR IZ KONCERTNE DVORANE.

— "Zares zvišeno in na svojem mestu je zapela solistinja zadnjo kitico 'Zgubljenega srca pred številnim občinstvom. Poslušalci so bili nepozabnega užitka skoraj omamljeni."

Za smeh in kratek čas.

Ksantipa.

Mr. Young: "Moja hčerka je stara že dve leti, pa še ne more spraviti besedice z ust."

Mr. Peck: "Bodite le pomirjeni. Moja žena mi je pravila včeraj, da tudi ni govorila do svojega tretjega leta; no, danes ji pa teče jeziček, kakor raglja."

Po poroki.

Matl svoji hčeri, ki se je ravno-kar povrnila z ženitovanja: Kako se ti kaj novi stan dopade?"
Hčerka: Nič posebno, "ker se moram vedno pri obedu z možem kregati."

Humor obstjenca.

Ko se domači od njega poslov-ljajo, jim reče: "Saj se vidimo še jutri, predno me obesijo!"

Ko se peljeta z rabljem na mo-rišče: "Zlomka vendar, kako je grdo vreme!"

Rabelj: "Kaj porajate vi, saj je to vaša zadnja pot!"

Na morišču: "Rabelj: 'Opro-stite, če vas bo malo zabolelo, jaz to delo šele prvič izvršujem!'"

Obsojenec: "Jaz tudi!" V istem trenutku pride pomilošče-nje. Obsojenec: "Je bil pa res že zadnji čas!"

Zeper navado.

Grofinja: "Janez, zakaj se pa danes tako kisto držiš?"

Strežaj: "Milostiva gospa me še niste danes kregali, pa je ura že sedem!"

Na cesti.

A.: "Dragi prijatelj, posodi mi deset dolarjev, suh sem kakor po-per."

Profesor: "Tn imate stotak, pa mi dajte \$90.— nazaj."

Prvi klient.

Mlad advokat svoji ženi: "Ve-seli se dragica, jutri moram za-govarjati nekega lopova, ki je po-naredil za \$50.000 vrednostnih papirjev."

— "Kolika sreča! Povabi ga torej danes k nam na večerjo."

V KNJIGARNI.

Mlada kupovalka: Smilite se mi že, ker se morate radi mene toliko truditi po lestvi.

— Milostiva gospodična, za vas bi šel, če potreba tudi po golih kolenih na vrh Triglava.

Iz vzkoka.

— "Čemu pa ne gre vaš mož k zdravniku, ker je vedno bolj in bolj gluhi?"

— "Morda čez nekaj let, ko se privadi naša Rozalija na klavir-ju."

Izdala jo je.

Na obisku: "Soseđa, vi imate pa zares pravi nered v hiši. Kako umazane in zakrpane namizne prtice ste položili pred goste?"

Gospodinja: "Oprostite, te prtice ste mi ravno vi posodili."

Poznata dobrotnica.

Nekoč je vprašal nek tujec v Parizu na cesti sv. Lazarja znane-ga Talleyranda po stanovanju kneginje Vandemont.

"Zdi se mi, da stanuje knegi-nja neke blizu te alic; a hišne številke ne vem," mu odgovori Talleyrand. "Najbolje je, da po-vprašate za naslov kakega bera-ča, berači to gospo vsi dobro po-znajo."

Te preklicane tujke!

Premožnejši posestnik z dežele, ko stopi v prvi v lepo dekorira-no dvorano v mestu: "O, kako lepo je danes ta dvorana dekolti-rana!"

Večkrat vina sit.

Žena (svojem možu, ko pride ponoči pijan domov): "Ti pa tudi nisi nikoli vina sit."

Mož: "Večkrat kakor ti."

Slov. Delavska

Podporna Zveza

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania, s sedežem v CONEMAUGH, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSKI, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOČAN, Box 44, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILHEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajniki: ALOJŽIJ BAVDEK, Box 1, Dunlo Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 55, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajniki: IVAN BREŠOVČEK, Box 2, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

I. Nadzornik: FRANK BARTOL, Box 174, Thomas, W. Va.
II. Nadzornik: ANDREJ VIDRIH, P. O. Box 828, Conemaugh, Pa.
III. Nadzornik: ANDREJ BOMBAČ, 1651 E. 31st St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

I. porotnik: JOŽE VOBODA, 685 Maple Ave., Johnstown, Pa.
II. porotnik: ANTON PINTAR, Box 204, Moon Run, Pa.
III. porotnik: MIHAEL KRIVEC, Box 224, Primrose, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

M. A. E. BRALLIER, Grove St. Conemaugh, Pa.

Členjena društva, ostrova njih uradniki, so siljence prečeli, po-siljaj denar naravnost na blagajnika in nikogar drugega, vse doplate pa na glavnega tajnika.
V slučaju, da opazimo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersihodi v poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjklivosti, naj to nemudoma nasmajajo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje ne-povrli.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

IZ URADA

GLAVNEGA TAJNIKA S. D. P. ZVEZE.

Pristopili člani in članice v l. 1913.

K društva:

"Borilec" šte. 1
Šumekar Ivan, c. št. 3510, Martinčič
Emilija, c. št. 3511, Črnelič Martin, c. št. 3512, Birk Amalija, c. št. 3525, vsi v prvi oddel.

"Pomočnik" šte. 2
Derjani Milica, c. št. 3525, Kavsek
Alojzij, c. št. 3526, Pavlič Franc, c. št. 3527, Gračar Ivan, c. št. 3528, Livk
Franc, c. št. 3529, Karlič Marija, c. št. 3530, vsi v prvi oddel.

"Zaveznik" šte. 3
Hude Ignacij, c. št. 3503, Turšič Josip, c. št. 3506, Pavlič Franc, c. št. 3522, vsi v prvi oddel.

"Zavedni Slovenec" šte. 4
Selan Jernej, c. št. 3556, v prvi oddel.
Josip, c. št. 3547, Zalar Rozalija, c. št. 3548, Kralje Jakob, c. št. 3552, v otroški oddel.

"Avstrija" šte. 5
Knafel Ivan, c. št. 3551, Zupančič Ma-
rija, c. št. 3552, Kebe Franc, c. št. 3553, Gostilja Jurij, c. št. 3554, Reus Franc, c. št. 3555, Brijak Anton, c. št. 3556, Kozole
Anton, c. št. 3559, vsi v prvi oddel.

"ZVESTI BRATJE" šte. 6
Hočvar Matija, c. št. 3476, Poje An-
drej, c. št. 3477, Poje Marija, c. št. 3478, Hočvar Josip, c. št. 3479, Zabrje Stefan, c. št. 3480, vsi v prvi oddel.

"Jedinstvo" šte. 7
Šurja Anton, c. št. 3472, Vucelič Rade, c. št. 3473, Vozg Ivan, c. št. 3474, Majdič
Josip, c. št. 3475, Krizanović Mihael, c. št. 3476, Rakar Franc, c. št. 3477, Kolenc
Matevž, c. št. 3478, Poznik Ivan, c. št. 3479, vsi v prvi oddel.

"Planinski Raj" šte. 8
Rabak Ivan, c. št. 3550, v prvi oddel.

"Zavedni Štajerci" šte. 9
Selič Josip, c. št. 3528, Javorek Lov-
rence, c. št. 3529, obo v prvi oddel.

"Jasmala Poljana" šte. 10
Penik Franc, c. št. 3544, Ivanec Josip, c. št. 3545, Markovč Martin, c. št. 3546, vsi v prvi oddel.

"Zaria Svoboda" šte. 11
Milavc Urula, c. št. 3464, Korosec Ja-
kob, c. št. 3465, Brijak Anton, c. št. 3466, Naglič Ana, c. št. 3467, Ravdek Marija, c. št. 3468, vsi v prvi oddel; naslednji v otroški oddel: Hribar Henrik, c. št. 3469, Hribar Anton, c. št. 3470, Dolež Ju-
stina, c. št. 3471, Zalar Henrik, c. št. 3472, Zalar Josip, c. št. 3473, Troha Ivan, c. št. 3474, Troha
Olga, c. št. 3475, vsi v prvi oddel.

"Danica" šte. 12
Borucki Karol, c. št. 3557, v prvi oddel.

"Večernica" šte. 13
Zavrli Anton, c. št. 3551, Zdobec Anton, c. št. 3552, Segula Franc, c. št. 3553, La-
movšek Anton, c. št. 3554, Zakrjsek Jo-
sip, c. št. 3555, Povše Jakob, c. št. 3556, Kos Franc, c. št. 3557, vsi v prvi oddel.

"Moi Dom" šte. 14
Gramc Alojzij, c. št. 3502, v prvi oddel.
leki: Mavretič Marija, c. št. 3503, Mavre-
tič Ana, c. št. 3504, Mavretič Lovrenc, c. št. 3505, v otroški oddel.

"Slovani" šte. 15
Morela Leopold, c. št. 3572, v prvi oddel.

"Bratstvo" šte. 16
Potočnik Ivan, c. št. 3573, v prvi oddel.

"Zdrženi Slovenec" šte. 19
Bregar Ivan, c. št. 3575, v prvi oddel.

"Nada" šte. 20
Jarnocih Ivan, c. št. 3545, v prvi oddel.

"Sokol" šte. 21
Udovc Josip, c. št. 3558, Gobec Ivan, c. št. 3559, Pauline Ivan, c. št. 3560, vsi v prvi oddel.

"Od boja do zmage" šte. 22
Gregorich Josip, c. št. 3554, Kromar
Ignac, c. št. 3555, Soško Ivan, c. št. 3556, Volk Marija, c. št. 3557, Muller Andrej, c. št. 3558, Bildauer Josip, c. št. 3559, Komp Pavlina, c. št. 3560, Komp Anton, c. št. 3561, Zonta Ivan, c. št. 3562, Mez-
narich Mihael, c. št. 3563, vsi v prvi oddel.

"Slovenski Bratje" šte. 23
Kozole Franc, c. št. 3453, Butina Ivan, c. št. 3454, Dolinar Anton, c. št. 3455, Korosek Karol, c. št. 3456, Jurkovič Mat., c. št. 3457, Pugač Alojzij, c. št. 3458, Luzar
akob, c. št. 3459, Stucin Anton, c. št. 3460, Jurkovič Ivan, c. št. 3461, Cvetan Jakob, c. št. 3462, Cvetan Josip, c. št. 3463, Skrljanc
Peter, c. št. 3464, Jane Franc, c. št. 3465, Prine Ivan, c. št. 3466, Klobus Ivan, c. št. 3467, vsi v prvi oddel; Jeran Ivan, c. št. 3468, v drugi oddel.

"Ilirija" šte. 24
Celin Anton, c. št. 3474, Hrvatlin Fran., c. št. 3475, obo v prvi oddel.

"Delavec" šte. 25
Karlin Ivan, c. št. 3548, Gosar Josip, c. št. 3549, Bant Josip, c. št. 3550, Mivšek
Martin, c. št. 3551, Dolenec Josip, c. št. 3552, Dakakobler Matija, c. št. 3553, Po-
renta Ivan, c. št. 3554, Pintar Fran., c. št. 3555, Bergant Jakob, c. št. 3556, vsi v prvi oddel.

"Proletarec" šte. 50
Simončič Anton, c. št. 3564, v prvi oddel.

"Šmarnica" šte. 26.

Ribič Ujdimila, c. št. 3542, Stanešič
Franc, c. št. 3543, Mihalič Ivan, c. št. 3544, Suzič Pavel, c. št. 3545, Kogovšek
Matevž, c. št. 3546, Trevon Franc, c. št. 3547, Kogovšek Ivan, c. št. 3548, vsi v prvi oddel.

"Mirosljub" šte. 27
Pencar Terezija, c. št. 3513, v prvi oddel.

"Habsburški Sinovi" šte. 28
Kovač Helena, c. št. 3541, Tuhsek Aloj-
zij, c. št. 3542, obo v prvi oddel; Erja-
vec Ivan, c. št. 3543, Erjavce Anton, c. št. 3544, Erjavce Josip, c. št. 3545, Erjavce
Alojzij, c. št. 3546, Erjavce Marija, c. št. 3547, v otroški oddel.

"Jutarnja Zarija" šte. 29
Vrhovec Valentin, c. št. 3475, Brijak
Ivan, c. št. 3481, Bostnjač Josip, c. št. 3482, Javnik Franc, c. št. 3483, vsi v prvi oddel.

"Trpin" šte. 30
Mihelič Franc, c. št. 3557, Boc Karol, c. št. 3558, obo v prvi oddel.

"Sloga" šte. 31
Slavce Zmagoslav, c. št. 3569, Slavce
Anton, c. št. 3570, obo v prvi oddel.

"Slovenska Zaglava" šte. 33
Richard Maksimiljan, c. št. 3564, Cirar
Franc, c. št. 3565, Majdič Jos., c. št. 3566, Bombač Ivan, c. št. 3567, Lautar Jernej, c. št. 3568, vsi v prvi oddel.

"EDINOST" šte. 34
Čeran Ilija, c. št. 3573, v prvi oddel; Zupan Franc, c. št. 3466, Zupan Angela, c. št. 3467, Golobčič Marija, c. št. 3468, Golobčič Anton, c. št. 3469, v otroški oddel.

"Planinski Raj" šte. 35
Golobčič Stefan, c. št. 3543, Virant Ma-
rija, c. št. 3544, Skarjedič Franciska, c. št. 3545, Dolgan Antonija, c. št. 3546, Ko-
sar Valentin, c. št. 3547, Konec Mihael, c. št. 3548, Bombač Franc, c. št. 3549, Funda-
čič Rok, c. št. 3550, Milek Josip, c. št. 3551, Brodič Mihael, c. št. 3552, Kobal
Leopold, c. št. 3553, Rožane Franciska, c. št. 3554, Bradac Helena, c. št. 3555, Pri-
možič Marija, c. št. 3556, Stiblj Gabriella, c. št. 3557, vsi v prvi oddel.

"Zdržištel" šte. 36
Stupič Stefan, c. št. 3562, Jaklič Franc, c. št. 3563, Mrljak Ilija, c. št. 3564, Hajko
Nikolaj, c. št. 3565, vsi v prvi oddel; Zupan Andrej, c. št. 3566, v drugi oddel; Savor Peter, c. št. 3567, v otroški oddel.

"Ljubljana" šte. 37
Uah Josip, c. št. 3549, Čapan Mihael, c. št. 3550, Grum Ivan, c. št. 3551, Pod-
pečnik Jer., c. št. 3552, Mlakar Ivan, c. št. 3553, Debevec Franc, c. št. 3554, Ore-
kovsky Alojzija, c. št. 3555, Orekovsky Josip, c. št. 3556, vsi v prvi oddel.

"SOKOL" šte. 39
Brozović Peter, c. št. 3563, Bartolac
Marija, c. št. 3564, Bartolac Denilj, c. št. 3565, Jurčič Misko, c. št. 3566, vsi v prvi oddel.

"Orel" šte. 40
Florjan Minka, c. št. 3559, Zellerer Ma-
rija, c. št. 3560, obo v prvi oddel; Lin-
ger Josip, c. št. 3561, v otroški oddel.

"Jutranja Zvezda" šte. 41
Lipovšek Alojzij, c. št. 3528, Zabu-
kovec Josip, c. št. 3529, Mlakar Fran., c. št. 3530, Krulc Martin, c. št. 3531, Hlad-
nik Ivan, c. št. 3532, Orebovec Franc, c. št. 3533, Stancur Fran., c. št. 3534, Brez-
nikar Ivan, c. št. 3535, Blatnik Andrej, c. št. 3536, Gregorich Josip, c. št. 3537, Bo-
ben Ivan, c. št. 35

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

KRAJINSKO

PRIDATELJI: IVAN GERNI, 107 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
PRIDATELJI: IVAN PRIMONIC, Eveleth, Minn., Box 644.
PRIDATELJI: G. L. BROKIE, Ely, Minn., Box 484.
PRIDATELJI: MIHAIL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1804 St. 11th St.
PRIDATELJI: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 184.
PRIDATELJI: Aloja Vranic, Lorain, Ohio, 1700 E. 26th St.

VARNOSTI ZDRAVNOSTI

DR. KAREN L. EYRE, D.D.S., 101 No. Chicago St.

NARODNIKI

ALBIS KOTENJAK, Bansk. COLO., Box 130
MIHAIL KLOBUCAR, Camaslet, Mich., 111 — 7th St.
FRANZ SPERAR, Kansas City, Kans., 43 No. 4th St.

POSREDOVNI

IVAN KERNER, Burling, Pa., Box 132
FRANZ KOUZE, Chisholm, Minn., Box 118
MIHAIL KLOBUCAR, Camaslet, Mich., 111 — 7th St.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne posrednosti pa na glavnega blagajnika.

Glavni glasnik: "KRAJINSKO".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRAJINSKO.

Umrli so v Ljubljani: Marija Pečnik, bivša branjevka, 65 let. — Kuno Schönbecher, zasebnik, 25 let. — Marija Serš, hči železniškega uslužbenca, 3 leta. — Barbara Potočnik, učiteljica, 73 let. — Edvard Prešeren rekte Židan, sin tobačne delavke, 9 mesecev. — Anton Kušar, bivši tovarniški mizar, 84 let. — Marjana Čepelnik, delavka v tobačni tovarni, 44 let. — Jera Dolar, branjevka, 68 let. — Alojzij Logaj, sin tovarniškega delavca, 11 mesecev. — V deželni bolnišnici je umrl 71 let stari Ivan Stajer, portir v deželni blaznici na Studencu.

Umrli je dne 17. marca Matevž Kocjančič, po domače Maček iz Gorij, v 82. letu. Bil je plemenit značaj, prijazen sosedom in vsem župljanom, mož stare korenine, pravi Gorjan. Pri vojakih je služil 8 let brez presledka. Zanimive dogodke iz časa svojega vojaškega življenja je kaj rad pripovedoval; ko je o teh govoril, začele so mu oči, mladeniški ogenj je v njem znova vzplamtel. Na komando je svoje dobro delat parado izdajalec Julaja, ko so mu vzeli sabljo, spoznavši ga, da je izdajalec. Večjo vrsto let je služil v armadi Radeckega; povsod se je odlikoval kot zvest in hraber vojak. Ko so umrlega, vojakom tako priljubljenega poveljnika Radeckega peljali k večnemu počitku, je bil zopet kot paradi vojak v spremstvu. V vojski je bil pri Kustoci in Solferinu. Nad leto dni je bil tudi v Četini ter dobro poznal sedanje kralja Nikola I. in pripovedoval je kaj rad o njegovih viteških postavi in hrabrosti.

Umrli je v Postojni gospa Helena Dekleva roj. Leban.

Kap je zadela dne 28. marca na Marjinem trgu v Ljubljani Marijo Markovič, roj. 25. jan. 1858 v Pivki, občina naklo pri Kranju, stanujočo na Kongresnem trgu št. 3. Prepeljali so jo z r-silnim vozom v dež. bolnico.

Nesreča. Veliko soboto popoldne je čistil 43letni delavec Anton Kunstel v litijski predilnici stroj, jermen mu je pa vjel levo roko, ki mu jo je stroj odtrgal.

Pri streljanju ponesrečen cerkovnik. 33 let stari cerkovnik A. Blažič pri Sv. Heleni pri Cerklji je streljal na velikonočno soboto s topiči. Smotnik mu je puhnil v obraz in oči popolnoma pokvaril. Blažiča so prepeljali v dež. bolnišnico.

Povožen je bil 25. marca med Kranjsko goro in Dovjem triletni sin železniškega čuvaja Tomaža Zupana.

Ogenj. V noči na 22. marca je izbruhnil na podstrešju kajzarja Alojzija Kajzarja v Tomacem ogenj, katerega je lastnik kmalu zapazil in s pomočjo domačih ljudi in sosedov kmalu pogasil. Ogenj, ki je uničil samo del podstrešja, je nastal vsled pomanjkljive konstrukcije dimnika. Škoda znaša okrog 400 K.

Nesreča. 36letni tovarniški delavec Simon Krivec iz Jesenice se je 22. marca ponesrečil v tamonjski tovarni za železo. Udaril ga je namreč železen drog po levem očesu in ga težko poškodoval.

Nogo si zlomil. Dne 22. marca je padel 22letni Fran Ferlič iz Medvoda raz kolo tako nesrečno, da si je zlomil pri tem desno nogo.

Konj ga udaril. Ko je hotel posestnik Josip Godnov iz Loma, sodni okraj Škofja Loka, zavreči voz, ga je udaril pri tem vprešeni konj s kopitom v trebuh. Težko ranjenega Godnova so odpeljali v dež. bolnišnico v Ljubljani, kjer je dne 22. marca vsled zadobljene poškodbe umrl.

V spanju okraden. Veliki petek je neki gost vzel posestniku Andreju Merjasecu v Svilih v tamonjski gostilni iz žepa denarnico, v kateri je imel Merjasec 5 K 20 v denarja. Merjasec je namreč v gostilni zaspal, kar pa je porabil njegov sosed in mu izmaknil že omenjeno denarnico. Tat je z ukradenim denarjem plačal svoj račun, nakar jo je urinih nog popihal iz gostilne.

Nagovarjanje k požigu. Na Uršnih selih, na Lazih in v Prelogih je zdaj delo na vrhuncu. Voz za vozom, težko obložen z različnim materialom, gre v te kraje. Nekateri vozniki so si kar zgradili bajte oz. pokupili kočine so se kar stalno naselili v teh krajih. Tudi voznik Fran Hae si je kupil hišo in še eno leseno barako, katera ni bogve kaj vredna, pa jo je vendar dal zavarovati pri zavarovalni družbi "Donau" za 600 K. Da bi prišel poceni do denarja, je nagovarjal meseca februarja t. l. svojega še pred kratkim časom najetega hlapca, naj mu zažge tisto barako, da mu bo za dobro plačal za to. Hlapec tega ni hotel storiti, ampak je naznanil orožnikom gospodarja.

V Gradu aretirani ljubljanski hišni posestnik, katerega je grška policija že dolgo časa zasledovala, da je lažil za mladoletni dekletami in jih nadlegoval se pravilno piše Herman Kranz in je v Ljubljani, posebno na Poljanski cesti, znana osebnost. Policiji se je po dolgem zasledovanju posrečilo dobiti ga pri izvrševanju zločina.

Poskusen rop. Pri Spitzerjevi parni žagi na Rogu je za delavce postavljena večja kantina, v kateri sta bila dne 17. marca t. l. Fran Sadar in Fran Marink. Sadar, ki je sicer varčen in priden, se ga je pošteno nalezl. Marinku pa ni šlo vino tako v glavo. Nekako okoli devetih zvečer je odšel Sadar v svojo nedaleč stojčo kočico. Marink jo je pa pobral kmalu za njim, vendar je našel Sadarja v svoji postelji že spečega. Planil je nanj in ga tepel in davil. Za nekaj časa se je pa le posrečilo Sadarju razkleniti Marinkove roke od svojega vratu. V tem hipu je začel kričati na pomoč. Tega se je Marink zbal in zbežal z Roga stran popustivši službo. Sadar je nekoliko poškodovan. Ker ni bilo preje med njima nobenega prepira, in ker ima Sadar nekaj prihranjenega denarja, mislijo, da je Marink hotel Sadarja oropati. Pravijo, da se je orožnikom posrečilo vjeti Marinka na begu.

Delavsko gibanje. Dne 29. suša se je odpejalo z južnega kodovora v Ljubljani v Ameriko 27 Hrvatov in 10 Slovencev; 170 Lahov je šlo na Dunaj, 37 Hrvatov pa na Westfalso.

Moderen boter je vsekakor neki konjski prekupčevalec, trgovec s premogom itd. v Ljubljani. Vezal je svojemu stričniku birmo in mu je pri tej priliki tudi dal birmansko darilo — žepno uro. Ko so bili v vili "Lenka"

pod Vrhom pri Škofljici, so se nekaj z materjo birmanca sprli. Nato je boter zahteval uro nazaj. To mu je mati birmanceva tudi vrnila. Žlahtni boter pa je potem uro prodal za 6 K in je polovico denarja zapil. To naj bo v bodoče svarilo vsem birmancem, da si bodo izbrali prave botre z zagotovilom, da bodo darila birmancem tudi ostala.

PRIMORSKO.

Svojo snaho ubil. V Krnici pri Vodnjaru je 70 let stari Janez Bravs ubil svojo 35letno snaho Fosko Bravs, s katero se je prepiral. Pri preiskavi je rekel, da jo je krava podrla ter usmrtila. Šele po dolgem tajanju je priznal zločin.

Otrok v goreči postelji. Dne 21. marca popoldne je šla gospa Tomosich v Trstu na trg. Doma pa je pustila svojo 2letno hčerko Marijo in njej za varstvo 4 leta staro sestrico. Kmalu ko je mati odšla, si je starejša deklica poskušala vžigalce ter zažgala detovo posteljo. Na otrokovo vpitje je prihitela sosedka, ki ga je vzela iz goreče postelje. Ogenj je pogasil. Otrok pa se je tako zelo opek, da bo le težko okrev.

Strašna nesreča pri Kotoru; 6 vojakov mrtvih, 5 nevarno ranjenih. Dne 19. marca ob 4. uri popoldne so se ob neki zgradbi pri Kotoru zrušile skale, ki so neko vojaško lopo zasule. Ob tej nesreči so bili ubiti štirje vojniki pešpolka št. 33 in dva topničarja trdnjavskega topničarskega polka št. 5, nevarno ranjenih je bilo pa pet pešcev. Vojaška oblast je uvedla strogo preiskavo.

Notranji minister baron Heindl, ki je ponesrečil, je popolnoma okrevan in se pripeljal v Opatijo na odpočitek.

Zivnostenska banka, podružnica v Trstu, je odprla 1. aprila v Opatiji ekspozituro.

Ustanovitev koraljne brusilnice na Reki. Po posredovanju poslanca Dulibica se je ustanovila družba, ki hoče nabirati v Kvarterih koralje in jih razpečevati. Družba namerava na Reki ustanoviti koraljno brusilnico. V Neapelju so odposlali več mladeničev, da se nauče brusiti koralje.

Stavka v reški ladjedelnici. V ladjedelnici "Danubius" na Reki se je povrnilo 700 delavcev na delo. Več kakor 1500 delavcev še stavka. Te dni je potekel rok, ki ga je stavilo ravnanstvo delavcem. Kdor se ni vrnil do tega časa na delo, tega smatra ravnanstvo, da je izstopil.

Interesanten spor. Z Reke poročajo: V imenu ribiške družbe Neptun je odvetnik dr. Bareich pri tukajšnjem sodišču vložil tožbo proti banu in proti hrvaški vladi. Pred petimi meseci je odplulo več motornih čolnov ribiške družbe Neptun v Jablonac v komitatnu Lika na ribji lov, ki je bil zelo izdaten in ki je vrgl kakih 200 K. Ko so hoteli prenesti ribe na krov nekega parnika Ungaro-Croate, je pisal občinski tajnik ter vprašal ribiče, ali imajo pravico loviti v hrvaških vodah. Pokazali so mu dovolilo, ki je izstavila reška pomorska oblast v nadjarskem jeziku. Občinski tajnik je zavrnil izkaznico, ker ni bila izstavljena v hrvaškem jeziku, ter pripomnil, da sme dajati pravico za ribarjenje v hrvaških vodah le hrvaška vlada in ban. Vjete ribe so konfiscirali. Družba se je pritožila pri komitatni oblasti in pri banalni vladi, kjer pa so pritožbo odbili. Vsled tega so sklenili, vložiti tožbo pri reškem sodišču. Proces vzbuja v pravniških krogih veliko zanimanje.

ŠTAJERSKO.

V Vodolah pri Rogasji Slatini sta napadla fanta Drevenšek in neki Jus domu se vračajočega kočarja Keuznerja ter ga pobila na tla in mu preiskala žepa. Napadalec so zaprli.

Trgovec z zlatino
M. POGORELEC
 29 E. Madison St. — Room 1112.
 Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na oglaš v so botnih številkah.

NA PRODAJ

NOVA (3 mesece rabljena) HARMONIKA, 34 tipk, 24 basovih tipk, trivrstna in triglasna, nemško uglašena, tudi za igranje po notah uglašena, kar najfinije izdelana, zelo lahka za igrati, tehta samo 8 in pol funtov, s kovečkom (kufrom) vred samo \$35.00. Kupon se dopiše C. O. D. in jo ima pravico, predno jo prevzame, pregledati, če mu ne ugaja, mu jo ni potreba plačati!

Alois Skulj,
 82 Cortlandt St., New York City.

IŠČEM KROJAČA.

samca, za vsako krojaško delo dobro sposobnega. Plača po dogovoru. Pisma naj se pošiljajo na:

Frank Keznoch,
 Main St., Box 48,
 (15-16-4) West Newton, Pa.

Krasni in brzi parniki

(Avstro-Amerikan proge)

MARTHA WASHINGTON
 odpluje v soboto dne 3. maja

Kaiser Franz Josef I.
 odpluje v sredo dne 14. maja

vožnja do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke - - - \$37.00

Cena voznih listkov: do Ljubljane - - - \$38.18

do Zagreba - - - \$38.18

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Za oddelek posebno družinam priporočamo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Naprodaj posestvo.

Hiša št. 43 v Dolenjih Škopcih, fara Cerklje na Dolenjskem.

Hiša je zidana, poleg je velik hlev, svinjaki, velik pod, lepa kolarnica in poslopje za vse domače stvari. Posedstvo obsega en četrt in pol (3/4) grunta. V vinogradu je tudi hram za vino, dobrega vina se prideluje 38 do 40 vedrov. Posedstvo ima tudi granjanski pravico. Njive in travniki in vsa domačija je v lepi ravni K posestvu pripada tudi lep gozd. Vse to prodam, ker nameravam ostati v tej deželi. Kdor izmed rojakov bi želel po ceni kupiti lepo posestvo naj se obrne na lastnika.

JOE FERENČAK,

2225 So. Wood St.,

Chicago, Ill.

ZAHVALA.

Tem potom se zahvaljujem vsem cenjenim rojakom v Memphis, Tenn., kateri so sprejeli mojo ranjko soprogo Marijo k večnemu počitku. Posebna hvala družini Leopold Urbančič, Francu Zvačnik in soprogi, Blažu Turk, Matiji Turk in drugim našim šumskim rojakom. Še enkrat: hvala vsem!

Louis Benčina, žal. soprogo.
 P. O. Box 361, Abbeville, Ga.
 (15-16-4)

Zastonj!

Ker nam je par stotin pratik za letošnje leto preostalo, dajemo iste vsakemu rojaku drago volje brezplačno.

Istotako imamo še nekaj nad sto Mohorjevih knjig za letošnje leto v zalogi in te damo vseh šest knjig za petinsedemdeset centov, dokler zaloga ne poide.

Slovenic Publishing Co.,
 82 Cortlandt St., New York City.

PRIDITE NA KRAJ, KJER VAS ČAKA SREČA.

Nova slovenska naselbina v Crivitz, Marinette County, Wisconsin.

Kupite svojo farmo naravnost od lastnika, ne plačujte agentom dobička. Imam nekaj najboljših zemlje za farme v Wisconsinu na prodaj, na lahka odplačila, v bližini vaših rojakov. Zemlja je izvrstna ter raste na njej vsakovrstno žito, rž, detelja, vse vrste trave, zelenjave v izobilju. Zemlja je posebno ugodna za sadno drevje, jabolka, češnje. Uspevajo tudi vse vrste jagod najboljše kvalitete. Pridite v Crivitz in pokažem to lepo pokrajino. Obiskali boste svoje rojake v njihovih novih domovih. Zapomnite si, da vam plačam vožnjo in stroške, ako kupite od mene zemljo. Za nadaljne informacije pišite naravnost lastniku.

Theo. Kersten,

MARINETTE CO.

CRIVITZ, WIS.

Največ denarja iz

Amerike

nalaga se v

MESTNI HRANILNICE LJUBLJANSKI

v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 3, Kranjsko.

Denarni promet koncem leta 1912 je znašal nad 660 milijonov kron.

Hranilnih vlog nad 42 milijonov kron.

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka.

Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Za varnost vložnega denarja jamči zvraten rezervnega zaklada še mestna občina Ljubljana s vsem premoženjem in vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem.

Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkven, in občine občinski denar. Tudi iz Amerike se nalaga največ denarja v to hranilnico. Naš dopisnik v Zjed. državah je že več let

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St.,
NEW YORK.6104 St. Clair Ave., N. E.,
CLEVELAND, O.

Frank Sakser

Glavni urad: 82 Cortlandt St.,
NEW YORK, N. Y.Podružnica: 6104 St. Clair Ave.,
CLEVELAND, O.

Pošilja

Prodaja

DENARJE
 v staro domovino

PAROBRODNE
LISTKE

potom c. kr. poštne

za vse prekmorske

hranilnice na Dunaju; hitro
in ceno.parobrodne družbe po izvirnih
cenah.

Tisoče Slovencev se vedno obrača na to staro
tvrdko, a nihče ne more tožiti o kaki izgubi.

